

DANILO CLEMENTONI

KRYQËZIM ME NIBIRUN

AVENTURAT E

AZAKISIT DHE PETRIT

Danilo Clementoni

Kryqëzimi Me Nibirun

«Tektime S.r.l.s.»

Clementoni D.

Kryqëzimi Me Nibirun / D. Clementoni — «Tektime S.r.l.s.»,

ISBN 978-8-87-304254-9

VOLUMI 2/3 Një katastrofë e përmasave biblike po përgatitet të bjerë mbi planetin tonë. Por këtë herë tokësorët nuk do të jenë të vetëm. Në krah të tyre do të rreshtohen disa banorë të planetit Nibiru të cilët, duke vënë jetët e tyre në rrezik, do të përpiqen që të luftojnë kundër forcave të llahtarshme të natyrës që do të shpërthejnë. Në këtë episod të dytë të serisë "Aventurat e Azakisit dhe Petrit" të dy alienët simpatikë do duhet t'u kthehen të gjithë eksperiencës dhe teknologjisë së tyre të jashtëzakonshme për t'u përpjekur që të ndalojnë atë çka ishte paralajmëruar të ndodhte në mënyrë të frikshme në episodin e mëparshëm të titulluar "Rikthim në Tokë". Kthesa të papritura të ngjarjeve, rrëfime dhe rishtjellime të ngjarjeve dhe përjetimeve historike do ta mbajnë lexuesin me frymën pezull deri në rreshtin e fundit të romanit. Një katastrofë e përmasave biblike po përgatitet të bjerë mbi planetin tonë. Por këtë herë tokësorët nuk do të jenë të vetëm. Në krah të tyre do të rreshtohen disa banorë të planetit Nibiru të cilët, duke vënë jetët e tyre në rrezik, do të përpiqen që të luftojnë kundër forcave të llahtarshme të natyrës që do të shpërthejnë. Në këtë episod të dytë të serisë "Aventurat e Azakisit dhe Petrit" të dy alienët simpatikë do duhet t'u kthehen të gjithë eksperiencës dhe teknologjisë së tyre të jashtëzakonshme për t'u përpjekur që të ndalojnë atë çka ishte paralajmëruar të ndodhte në mënyrë të frikshme në episodin e mëparshëm të titulluar "Rikthim në Tokë". Kthesa të papritura të ngjarjeve, rrëfime dhe rishtjellime të ngjarjeve dhe përjetimeve historike do ta mbajnë lexuesin me frymën pezull deri në rreshtin e fundit të romanit.

ISBN 978-8-87-304254-9

© Clementoni D.

© Tektime S.r.l.s.

Содержание

Parathënie	8
Ndodhjet e Më parshme	9
Anija kozmike Theos	10
Tell el-Mukayyar ### Arratisja	12
Anija kozmike Theos ### Super lëngu	15
Baza ajrore Camp Adder ### Ikja nga burgu	17
Anija kozmike Theos ### Plani i veprimit	20
Nju Jork ### Ishulli i Manhattanit	24
Anija kozmike Theos ### Dhurata	27
Nasiria ### Darka	32
Anija kozmike Theos ### Admirali	35
Nasiria ### Prita	40
Anija kozmike Theos ### Presidenti	43
Конец ознакомительного фрагмента.	44

Danilo Clementoni

Kryqëzim me Nibirun

Aventurat e Azakisit dhe Petrit

Titulli origjinal: Il ritorno

Përkrthyer nga: Gentian Cane Publikuar nga: Tektime

Ky libër është një vepër e fantazisë. Emrat, personazhet, vendet dhe organizatat e cituara janë fryt i imagjinatës së autorit dhe kanë për qëllim të japin vërtetësi rrëfimit. Është analogjie me faktet apo me një realitet, të gjallë apo jo të gjallë është krejtësisht rastësore.

KRYQËZIMI ME NIBIRUN

E drejta e autorit © 2013 Danilo Clementoni

Botimet: shkurt 2015

Redaktuar dhe shtypur në mënyrë të pavarur

facebook: www.facebook.com/incrocioconnibiru

blog: dclementoni.blogspot.it

e-mail: d.clementoni@gmail.com

Të gjitha të drejtat janë të rezervuara. Asnjë pjesë e kësaj publikimi nuk mund të riprodhohet në ndonjë mënyrë, për fshirje të sëfarëdo lloji sistemi mekanik dhe elektronik, pa autorizim paraprak me shkrim nga Botuesi, përveçse për rjashtime të bëra për pasazhe të shkurtra me qëllim rishikimi.

Ky është vëllimi i dytë i serisë

"Aventurat e Azakisit dhe Petrit" Me qëllim që ta shijoni plotësisht këtë aventurë magjepsëse, para leximit të kësaj romani, do të sugjeroja të hidhni një sy vëllimit të parë të titulluar "Rikthimi në Tokë" (N.d.A.)

Bashkëshortes sime dhe djali tim për durimin që kanë pasur në përballjet e mia dhe për të gjitha sugjerimet e shumara që më kanë dhënë, duke kontribuar për të arritur më të mirën si për mua ashtu edhe për këtë roman.

Një falenderim i veçantë për të gjithë miqtë e mi që vazhdimisht më kanë mbështetur dhe inkurajuar për vazhduar përpara në përfundimin e kësaj vepre që ndoshta, pa ta, nuk do të kishte dalë kurrë në dritë.

Do të doja falenderojë përkrthyesin tim, z. Gentian Cane, për bashkëpunimin, pasionin dhe profesionalizmin që ka demonstruar në finalizimin e kësaj përkrthimi.

Tabela e përmbajtjes

[Parathënie 1](#)

[Ndodhita e Më parashme 3](#)

[Anija kozmike Theos 5](#)

[Tell el-Mukayyar është Arratisja 9](#)

[Anija kozmike Theos është Super lëngu 15](#)

[Baza ajrore Camp Adder është Ikja nga burgu 19](#)

[Anija kozmike Theos është Plani i veprimt 25](#)

[Nju Jork është Ishulli i Manhattanit 31](#)

[Anija kozmike Theos është Dhurata 37](#)

[Nasiria është Darka 45](#)

[Anija kozmike Theos është Admirali 51](#)

[Nasiria është Prita 59](#)

[Anija kozmike Theos është Presidenti 65](#)

[Nasiria është Hishami 73](#)

[Anija kozmike Theos është Rikthimi në Tokë 79](#)

[Nibiru është Përgatitjet 87](#)

[Tell el-Mukayyar â## Kurthi 93](#)

[Nevada â## Zona 51 99](#)

[Nibiru â## Testi 105](#)

[Tell el-Mukayyar â## Lajme tÃ« kÃ«qija 109](#)

[Area 51 â## Kontakti 113](#)

[Nibiru â## Nisja 119](#)

[Tell el-Mukayyar â## Mesazhi 123](#)

[Area 51 â## KundÃ«rmasat 129](#)

[Theos-2 â## Kontakti me TokÃ«n 135](#)

[Tell el-Mukayyar â## Incidenti 139](#)

[Area 51 â## Baza sekrete 143](#)

[Tell el-Mukayyar â## MaÃ«şoku 149](#)

[Theos-2 â## Asteroidi 153](#)

[Zona 51 â## Zbulimet teknologjike 159](#)

[Nasiria â## ShanÃ«t 167](#)

[Theos-2 â## PÃ«rlogaritjet 173](#)

[Zona 51 â## Kordinatat 177](#)

[Nasiria â## Rikthimi nÃ« kamp 183](#)

[Theos-2 â## Difekti 187](#)

[Zona 51 â## Paraja 191](#)

[Tell-el-Mukayyar â## Rikthimi nÃ« bazÃ« 199](#)

[Theos-2 â## ShÃ«titje nÃ« hapÃ«sirÃ« 205](#)

[Area 51 â## Projekti 209](#)

[Tell-el-Mukayyar â## Kapja 213](#)

[Theos-2 â## Riparimet 217](#)

[Area 51 â## Telefonata nga Theos-2 221](#)

[Boston â##Spitali i PÃ«rgjithshÃ«m i Massachusettsit 225](#)

[Theos-2 â## Hipotezat 231](#)

[Area 51 â## Shpresa 233](#)

[Oqeani Atlantik â## Rikuperimi 241](#)

[Theos-2 â## Plani "B" 249](#)

[Zona 51 â## MarrÃ«veshja 257](#)

[Anija kozmike Theos â## Verifikimet 261](#)

[Zona 51 â## RrÃ«fimi 267](#)

[Theos-2 â## Orbita tokÃ«sore 271](#)

[Zona 51 â## Lirimi 277](#)

[Theos-2 â## Pika â##Xâ## 281](#)

[Zona 51 â## Kontrolli i evakuimit 285](#)

[Theos-2 â## Verifikimet e Fundit 289](#)

[Theos â## Zbulimet e Reja 293](#)

[Planeti TokÃ« â## Kaliforni 299](#)

[Theos â## Newarku nÃ« veprim 303](#)

[Planeti TokÃ« â## Reagimet 311](#)

[Orbita tokÃ«sore â## Kodoni 315](#)

[Tell-el-Mukayyar â## Lamtumira 325](#)

[Referencat bibliografike 331](#)

Parathënie

Planeti i dy mbështetur, Nibiru (planeti i pasazhit) siç u quajt kur shtu nga Sumerët ose Marduku (mbreti i qiejve) siç u ripagëzua nga Babilonasit, është një realitet një trup qiellor që rrotullohet rreth diellit tonë me një periudhë prej 3.600 vitesh. Orbita e tij është një mjaft eliptike, retrograda (rrotullohet rreth diellit në kah të kundërt nga gjithë planetët e tjerë) dhe është shumë e pjerrët në planin e sistemit tonë diellor.

Secili nga afrimet e tij ciklike ka shkaktuar pothuaj gjithmonë tronditje shumë të mëdha ndërrplanetare në sistemin tonë diellor si tek orbitat, ashtu edhe tek struktura e planetëve të cilat ishin pjesë e tij. Veçanërisht, shumë kohë përpara tamam në një prej disa kalimeve të tij më të powershme planeti madhështor Tiamat, i ndodhur mes Marsit dhe Jupiterit, me një masë rreth nëntë herë nga ajo e Tokës aktuale, i pasur një ujë dhe i përmbërë nga një mbështetur satelit, u shkatërrua nga një përplasje legjendare. Një nga shtatë hënat orbitante të Nibirut goditi Tiamatin gjigand duke e thyer në dysh dhe duke i detyruar të dy trupat të zhvendosen mbi orbita të ndryshme. Në pasazhin e ardhshëm (ditë e dytë e Xhenesit), satelitët e mbetur të Nibirut pushuan aktivitetin e tyre, duke shkatërruar plotësisht një nga dy pjesët e formuara në goditjen e parë. Mbetjet e gjeneruara nga impaktet e shumëfishta krijuan pjesërisht atë që sot e njohim si zona e asteroideve apo Krahthi i Dërrmuar siç ishte quajtur kur shtu nga Sumerët dhe u përpinë njëfarësoj nga planetet e afërta. Në mënyrë të veçantë, shumë kohë më parë Jupiteri arriti të kapte shumicën e mbetjeve, duke rritur kështu masën e vet në mënyrë të konsiderueshme.

Satelitët shkaktar të katastrofës, përforshi ata që mbijetuan nga ish-Tiamati, në pjesën më të madhe u degdisën larg mbi orbitat e jashtme, duke formuar ato që sot i quajmë si kometat. Ndërsa pjesa që shpëtoi në pasazhin e dytë u vendos në një orbitë stabile midis Marsit dhe Venusit, duke zhvendosur mbrapa satelitin e fundit të mbetur dhe duke shkuar kështu drejt formimit të asaj që ne sot e njohim si Toka, së bashku me shogën e saj të pandashme Hënë.

Shenja e shkaktuar nga ai impakt kozmik, i verifikuar rreth 4 miliardë vite më përpara, është akoma edhe sot pjesërisht e dukshme. Pjesa e sjerrë e planetit aktualisht është krejtësisht e mbuluar nga ujërat e atij që sot quhet Oqeani Paqësor. Ai zë rreth një të tretën e sipërfaqes së tokës me një shtrirje prej më shumë se 179 milionë kilometra katrorë. Në tërësi kështu sipërfaqe të pafundme praktikisht nuk ka prezencë të tokave mbi nivelin e detit, por vetëm një gropë të madhe që shtrihet deri në thellësi që i kalon dhjetë kilometrat.

Aktualisht Nibiru, si konfiguracion, është shumë i ngjashëm me Tokën. Në dy të tretat e tij është i mbuluar nga ujërat, ndërkohë që pjesa tjetër përmbërëhet nga një kontinent i vetëm që shtrihet nga veriu në jug, me një sipërfaqe të përgjithshme mbi 100 milionë kilometra katrorë. Disa nga banorët e tij, prej qindra deri mijëra vitesh, duke përfituar nga afrimi ciklik i planetit të tyre me tonin, kanë bërë vizita në mënyrë sistematike, duke ndikuar shpesh herë në kulturën, njohjet, teknologjinë dhe madje vetë evolucionin e racës njerëzore. Paraardhësit tanë i kanë quajtur në shumë mënyra, por ndoshta emri që i personifikon ata më tepër është Zotatë.

Ndodhitë e Mëparshme

Azakisi dhe Petri, dy alienë të simpatikë dhe të pandarë protagonistë të kësaj aventure, u rikthyen në planetin Tokë pas një viti sipas viteve të tyre (3.600 vite tokësore). Misioni i tyre ishte rimarrja e ngarkesës shumë të Ashmuar që, si pasojë e një keqfunksionimi në sistemin e tyre të transportimit, kishin qenë të detyruar ta braktisnin me nxitim gjatë vizitës së tyre të mëparshme. Por këtë herë, ata gjetën një popullatë tokësore mjaft ndryshe nga ajo që kishin lënë. Përdorimet, veshjet, kultura, teknologjia, sistemet e komunikimit, armatimet, gjithëkështu ishte padyshim shumë ndryshe nga ajo që kishin gjetur gjatë vizitës së fundit.

Me mbërritjen e tyre, ata ndeshën një Ashift tokësorsh: profesoresha Elisa Hanter dhe kolonelin Xhek Hadson, të cilët i pritën me entuziazëm dhe, pas peripecive të panumërta, i ndihmuan ata që të shonin në fund misionin e tyre delikat.

Por ajo që dy alienë nuk do të kishin dashur kurrë që t'atthonin dy miqve të rinj ishte se, planeti i tyre mëmë Nibiru po afrohej me shpejtësi dhe se, brenda shtatë ditëve tokësore, do të kryqëzohej me orbitën e Tokës. Sipas përllogaritjeve të kryera nga Të Moshuarit, një nga shtatë satelitët e tij do të prekte planetin duke shkaktuar kështu një varg përmbysjesh klimaterike të krahaseshme me ato që, në pasazhin e mëparshëm, ishin përmbledhur në një përkrufizim të vetëm unik: Përmbysja e Botës.

Në pjesën e parë të rrëfimit, (Rikthim në Tokë - Aventurat e Azakisit dhe Petrit), i kishim lënë ata të katërt brenda anijes së tyre madhështore Theos dhe të shtatë pikërisht aty ku ne do të rifillojmë rrëfimin e kësaj aventure të re dhe fantastike.

Anija kozmike Theos

Elisa, gjatë orës ve të fundit, ishte pushtuar nga një sasi aq e madhe informacioni saqë tashmë ndihej si një fëmijë që e kishte tepruar duke ngrënë qershi. Ata dy personazhe të pazakontë por simpatikë, që në fakt u shfaqën nga hiësgjëja, në shumë pak kohë kishin rrëzuar shumë sigurira historike të cilat ajo dhe qeniet e tjera njerëzore realisht i kishin marrë si të mirëqena. Ngjarjet, zbulimet shkencore, besimet, kultet, fetë, madje dhe evolucioni i vetë njeriut gati po përmbyseshin në mënyrë të rësore. Lajmi i zbulimit se qeniet e ardhura nga një planet tjetër kishin ndryshuar dhe udhëhequr, që nga fillesat e para, në mënyrë kaq mjeshtërore zhvillimin e qenies njerëzore, do të kishte të njëjtin efekt mbi njerëzimin siç kishte patur zbulimi se Toka nuk qe e sheshtë por e rrumbullakët.

Azakisi dhe Petri, miku besnik dhe shoku i tij i aventurave, po qëndronin palëvizur në qendër të kabinës së komandimit ndërkohë që, me vështirimin ngultas, po mundoheshin të ndiqnin Elisën e cila, me duart e futura tek xhepat e mëdhenj të pantallonave, vërtitej me nervozizëm në për dhomë dhe për shpëriste fjalë pakuptim.

Ndërsa Xheku, gati ishte plandosur mbi kolltuk dhe me duar përpiqej të ngrinte kokën lart e cila i dukej, se fare papritur, ishte bërë shumë e rëndë. Por që pikërisht ai që, pas ca minutave heshtje që dukeshin pa fund, vendosi të merrte dorë situatën. U ngrit në këmbë menjëherë dhe, i kthyer nga dy alienët, foli me zë të prerë: «Nëse na keni zgjedhur ne të dyve për të punuar, sigurisht që e keni pasur një arsye tuajë. Mund të them vetëm se nuk do të ju zhgënjëjmë». Pastaj vështroi Azakisin në sy dhe e pyeti me vendosmëri: «Mund të na tregoni, përmes asaj pajisjeje» dhe bëri me shenjë nga imazhi virtual i Tokës që ende po rrotullohej ngadalë në mes të dhomës së njërës simulim të afrimit të planetit tuaj?»

«Pa problem fare» iu përgjigj Azakisi aty për aty. Me anë të implantit të tij N^COM gjeti sërish të gjitha përlogaritjet e bëra nga Të Moshuarit dhe shfaqti paraqitjen grafike mu përpara tyre.

«Ky është Nibiru» tha duke treguar planetin më të madh. «Dhe këta janë satelitët e tij për të cilat po flisim.»

Përreth planetit madhështor, shtatë trupa qiellorë, shumë më të vegjëll, rrotulloheshin në mënyrë marramendëse në largësi dhe shpejtësi të ndryshme nga njëri tjetri. Azakisi afroi gishtin tregues tek ai që rrotullohej në largësi më të madhe nga gjithë të tjerët dhe e zmadhoi në përmasën sa vetë gjatë sajë e tij. Pastaj tha solemnisht: «Zotërinj, ju paraqes Kodonin, masën e madhe shkëmbore që ka vendosur të sjellë ca si shumë telashe planetit tuaj të dashur.»

«Po sa i madh është?» pyeti Elisa, ndërkohë që qëqyrte me kureshtje atë glob me gunga në ngjyrë gri të errët.

«Po themi se, nga madhësia, është pak më i vogël se Hëna juaj por masa e tij është gati dyfishi i saj.» Azakisi bëri një gjest të shpejtë me dorë dhe mu përpara tyre shfaqti të gjithë sistemin diellor me planetet që lëviznin ngadalë në për orbitat e tyre rkatëse. Trajektoret e secilit prej tyre paraqiteshin me anë të vijave të holla në ngjyra të ndryshme.

«Kjo» vazhdoi Azakisi, duke treguar një vijë në ngjyrë kuqe të errët: «Shtë trajektorja që Nibiru do të ndjekë gjatë fazës së afrimit të tij me Diellin.» Pastaj përshpejtoi lëvizjen e planetit deri sa e afroi afër Tokës dhe shtoi: «Dhe kjo është pika ku orbitat e dy planeteve do të kryqëzohen.»

Dy tokë «sorë» t po ndiqnin të « habitur, por me shumë « vë «mendje, shpjegimin që « Azakisi po u jepte mbi ngjarjen që «, pas pak ditë «sh, do të « trondiste jetë «t e tyre dhe të « gjithë « banorë «ve të « tjerë « të « planetit.

«Në « Æfarë « largë «sie prej nesh do të « kalojë « Nibiru?» pyeti me qetë «si koloneli.

«SiË po thoja më « përpara» ia ktheu Azakisi «Nibiru nuk do të ##ju bezdisë « aq shumë «. Por do të « jetë « Kodoni që « do të « cekë « Tokë «n dhe do të « krijojë « goxha probleme.» Iu afrua edhe pak imazhit dhe shfaqti simulimin e satelitit në « momentin kur do të « mbërrinte në « pikë «n më « të « afër «rt me orbitë «n tokë «sore. «Ky do të « jetë « momenti i të «rreqjes maksimale të « gravitetit ndë «rmjet dy trupave qiellorë «. Kodoni do të « kalojë « vetë «m 200.000 kilometra nga planeti juaj.»

«Ta marrë « drejë » foli Elisa. «Është « tamam inerci.»

«Herë «n e fundit» ia ktheu Azakisi «pikë «risht para dy cikleve, kaloi afro 500.000 kilometra larg dhe e dimë « të « gjithë « se Æfarë « arriti të « shkaktonte.»

«Tamam, e famshmja Pë «rmbysja e Botë «s.»

Xheku po që «ndronte në « këmbë « me duart e kryqë «zuara prapa kurrizit dhe, duke u ngritur lehtë « fillimisht në « majë « të « gishtave pastaj mbi takat e Æizmeve, bënë «ngadalë « ecejake para mbrapa. Papritmas, me ton shumë « serioz, theu heshtjen momentale duke thënë «në « «Natyrisht që « nuk jam ndë «r ekspertë «t më « të « mirë «në « kë «të « fushë «, por kam frikë « se asnjë « teknologji tokë «sore nuk Æshtë « në « gjendje të « bëjë « dië «ka për « ta frenuar një « ngjarje të « kë «tij lloji.»

«Ndoshta do të « mundemi të « kundë «rpë «rgjigjemi duke hedhur raketa me mbushje bë «rthamore» guxoi të « thoshte Elisa.

«Ajo ndodh vetë «m në « filmat fantastiko shkencorë «» foli Xheku duke vënë «në « buzë «n në « gaz. «Pastaj, duke supozuar se ato lloj raketash mund të « arrijnë « mbi Kodon, do të « rrezikonim ta bë «nim satelitin copë « e Æsikë «, duke provokuar kë «shtu një « shi meteorë «sh që « do të « ishte vdekjeprurë «s. Ajo po që « do të « kishte qenë « fundi i gjithë «skaje.»

«Më « falni» foli atë «herë « Elisa duke u drejtuar nga dy alienë «t. «Po a nuk na kishit thënë «në « më « përpara se, në « kë «mbim të « plastikë «s sonë « â##tepë «r të « Æsmuarâ##, do të « na ndihmonit që « të « zgjidhnim kë «të « situatë « absurde dhe të « pakuptimtë «? Shpresoj se keni vë «rtet ndonjë « ide të « mirë « për «r të « na ndihmuar, për «rndryshe jemi të « mbaruar.»

Petri, që « deri atë «herë « kishte ngelur më «njanë « në « heshtje, buzë «qeshi lehtë « dhe bë «ri një « hap në « drejtim të « pamjes tredimensionale të « paraqitur në « qendë «r të « kabinë «s se komandimit. Me një « lë «vizje të « shpejtë « të « dorë «s së « djathtë « shfaqti një « si tip objekti në « formë « petulle në « ngjyrë « argjendi. E shtypi me gishtin tregues dhe e zhvendosi deri sa e Æsoi pikë «risht midis Tokë «s dhe Kodonit, pastaj tha «Kjo mund të « ishte zgjidhja.»

Tell el-Mukayyar â## Arratisja

NÃ« tendÃ«n e laboratorit, tÃ« dy beduinÃ«t e maskuar qÃ« kishin tentuar tâ##u grabisnin dy alienÃ«ve â##lÃ«ndÃ«n e Ã«smuarâ## nÃ« anijen e tyre bijÃ«, kishin pÃ«rfunduar me gojÃ« tÃ« mbyllur me shtupÃ« dhe duar tÃ« lidhura shumÃ« fort pas njÃ« fuÃ«sie tÃ« madhe plot me karburant. Ishin ulur nÃ« tokÃ«, me shpatullat mbÃ«shtetur tek fuÃ«sia e rÃ«ndÃ« metalike dhe tÃ« sistemuar nÃ« mÃ«nyrÃ« qÃ« tÃ« rrinin pÃ«rballÃ« njÃ«ri tjetrit. JashtÃ« tendÃ«, njÃ« ndihmÃ«s i profesorshÃ«s ishte vÃ«nÃ« nÃ« roje dhe, herÃ« pas here, zgjaste kokÃ«n brenda pÃ«r tÃ« kontrolluar situatÃ«n.

Ai mÃ« i holli prej tÃ« dyve qÃ«, si pasojÃ« e goditjes nÃ« krah qÃ« i dha koloneli, kishte me siguri ca brinjÃ« tÃ« thyera, pavarÃ«sisht dhimbjes qÃ« nuk po e linte tÃ« merrte frymÃ«, nuk kishte reshtur as edhe njÃ« Ã«sast sÃ« vÃ«shtruar rreth e rrotull nÃ« kÃ«rkim tÃ« ndonjÃ« gjÃ«je qÃ« mund tâ##ia vlente pÃ«r tâ##u liruar.

Nga njÃ« vrimÃ« e vogÃ«l nÃ« faqen e murit, drita e diellit tÃ« mbasdites depÃ«rtonte me drojÃ« nÃ« brendÃ«si tÃ« tendÃ«, duke vizatuar nÃ« ajrin e nxehtÃ« dhe plot pluhur njÃ« rreze tÃ« hollÃ« tÃ« shndritshme. Ajo lloj shpate prej drite pikturonte nÃ« tokÃ« njÃ« elips tÃ« vogÃ«l tÃ« bardhÃ« i cili, shumÃ« ngadalÃ«, lÃ«vizte nÃ« drejtim tÃ« dy tÃ« burgosurve. Tipi i hollÃ« po ndiqte gati i hipnotizuar lÃ«vizjen e ngadaltÃ« tÃ« asaj njolle tÃ« qartÃ« tÃ« Ã«selÃ«t, kur njÃ« llambÃ« e papritur prej drite e riktheu nÃ« realitet. GjysÃ«m e groposur nÃ« rÃ«rÃ«, afro njÃ« metÃ«r prej tij, diÃ«ska metalike pasqyroi dritÃ«n e diellit pikÃ«risht nÃ« drejtim tÃ« syrit tÃ« tij tÃ« djathtÃ«. LÃ«vizi lehtÃ« kokÃ«n dhe u pÃ«rpoq tÃ« kuptonte se Ã«sfarÃ« ishte, por pa arritur. Provoi pastaj tÃ« zgjaste njÃ« kÃ«mbÃ« nga ai drejtim, por njÃ« sÃ«mbim i fortÃ« nÃ« krah i kujtoi dhimbjen nÃ« brinjÃ« dhe kÃ«shtu qÃ« vendosi tÃ« hiqte dorÃ«. Mendoi se me shumÃ« gjasa nuk do ta arrinte dhe, duke u pÃ«rpjekur tÃ« fliste nga poshtÃ« shtupÃ«, pÃ«shpÃ«riti Ã«Ej, je gjallÃ« akoma?Ã«

Shoku trashaluq natyrisht qÃ« nuk ishte mÃ« mirÃ« se ai. Pas fluturimit qÃ« kishte bÃ«rÃ« si pasojÃ« e Petrit, mbi gjurin e djathtÃ« i kishte dalÃ« njÃ« hematomÃ« e madhe, nÃ« ballÃ« kishte njÃ« goxha xhungÃ«, shpatulla e djathtÃ« i kishte marrÃ« njÃ« grushtim tÃ« keq dhe kyÃ«shi i djathtÃ« i ishte enjtur si njÃ« tollumbac.

Ã«Besoj se poÃ« iu pÃ«rgjigj me njÃ« fije zÃ«ri, duke folur mbyturazi edhe ai poshtÃ« shtupÃ«s.

Ã«Shyqyr. Ka ca si shumÃ« qÃ« po tÃ« thÃ«rras. Po filloja tÃ« bÃ«hesha merak.Ã«

Ã«Duhet tÃ« mÃ« ketÃ« rÃ«nÃ« tÃ« fikÃ«t. Koka po mÃ« Ã«shahej nÃ« dysh.Ã«

Ã«Duhet medoemos tâ##ia mbathim qÃ« kÃ«tej pa rÃ«nÃ« nÃ« syÃ« i tha me vendosmÃ«ri ai i holli.

Ã«Po ti si je? Ke ndonjÃ« gjÃ« tÃ« thyer?Ã«

Ã«Kam frikÃ« se mÃ« Ã«shtÃ« thyer ndonjÃ« brinjÃ« por mund tâ##ia dal mbanÃ«.Ã«

Ã«Ã«farÃ« bÃ«mÃ« qÃ« u zumÃ« kaq nÃ« befasi?Ã«

Ã«LÃ«re fare tani, ajo qÃ« ndodhi, ndodhi. MÃ« mirÃ« tÃ« pÃ«rpiqemi qÃ« tÃ« lirohemi. Shiko nga e majta jote, aty ku arrin ajo rrezja e diellit.Ã«

Ã«Nuk po shoh asgjÃ«Ã« ia ktheu trashaluqi.

Ã«Ka diÃ«ska gjysÃ«m tÃ« groposur. Duket si njÃ« objekt metalik. Shih nÃ«se mund ta arrish me kÃ«mbÃ«.Ã«

Zhurma e papritur e zinxhirit tÃ« tendÃ«s qÃ« po hapej, e ndÃ«rpreu aksionin. NdihmÃ«si roje zgjati kokÃ«n brenda. Trashaluqi bÃ«ri gjoja sikur i kishte rÃ«nÃ« tÃ« fikÃ«t ndÃ«rsa tjetri qÃ«ndroi krejt i palÃ«vizur. Burri i hodhi njÃ« sy tÃ« dyve, kontrolloi i hutuar tÃ« gjitha pajisjet e shpÃ«rndara brenda pastaj, me njÃ« pamje tÃ« kÃ«naqur, u kthye dhe mbylli sÃ«rish hyrjen e tendÃ«s.

TÃ« dy ata qÃ«ndruan tÃ« palÃ«vizur dhe pÃ«r pak, pastaj qe ai mÃ« i shÃ«ndoshi qÃ« foli i pari Â«Ka mbetur edhe pak.Â»

Â«E pe pra? E arrin dot?Â»

Â«Po, tani po. Prit, po e provoj.Â»

Beduini i maskuar trupmadh nisi tÃ« tundte trupin duke u munduar tÃ« lironte paksa litarÃ«t me tÃ« cilÃ«t ishte lidhur, pastaj filloi tÃ« shtrinte sa tÃ« mundte kÃ«mbÃ«n e majtÃ«nÃ« drejtim tÃ« objektit. Po e arrinte ndÃ«rkaq. Me Â«izmen filloi tÃ« gÃ«rmonte derisa ia doli tÃ« zbulonte njÃ« pjesÃ«.

Â«MÃ« duket si njÃ« mistri pÃ«r gÃ«rmim.Â»

Â«Duhet tÃ« jetÃ« njÃ« Trowel Marshalltown. Â«shtÃ« pajisja e preferuar e arkeologÃ«ve pÃ«r tÃ« gÃ«rmuar tokÃ«n nÃ« kÃ«rkim tÃ« rrÃ«nojave antike. Ia del dot ta marrÃ«sh?Â»

Â«Nuk e arrij dot.Â»

Â«NÃ«se do tÃ« pushoje sÃ« ngrÃ«ni si i babÃ«zitur gjithÃ« ato shpifÃ«sira ndoshta do tÃ« mundje edhe tÃ« lÃ«vizje mÃ« mirÃ«, ti qÃ« nuk je gjÃ« tjetÃ«r veÃ«se njÃ« trashalug i shÃ«mtuar. Â»

Â«Po tani Â«hyn kÃ«tu fiziku im i fuqishÃ«m?Â»

Â«Luaj vendit Â«fizik i fuqishÃ«mÂ«, shiko qÃ« tÃ« marrÃ«sh atÃ« mistri pÃ«rndryshe do ta gjejnÃ«n burg mÃ«nyrÃ«n pÃ«r tÃ« tÃ« dobÃ«suar.Â»

Trashalugit iu shfaqÃ«n papritur para syve imazhet e manjakÃ«ve pa shije dhe pa erÃ«. Ajo pamje e tmerrshme e bÃ«ri tÃ« nxirrte jashtÃ« njÃ« forcÃ« qÃ« nuk e mendonte se e kishte pasur ndonjÃ«herÃ« brenda vetes. NjÃ« sÃ«mbim i filloi nga shpatulla qÃ« i dhimbte dhe i vajti gjer tek truri, po nuk u dorÃ«zua. Me njÃ« pÃ«rpjekje tÃ« vendosur nÃ« grahmÃ« tÃ« fundit arriti qÃ« tÃ« Â«onte Â«izmen drejt e tek mistria dhe, duke pÃ«rthyer shpejt kÃ«mbÃ«n, e hodhi drejt vetes.

Â«Ia dolaÂ» thirri nga poshtÃ« shtypÃ«s.

Â«Po do e mbyllÃ«sh gojÃ«n, idiot i shÃ«mtuar? Po Â«ke qÃ« sokÃ«llin? Mos do qÃ« tÃ« hyjnÃ« ata dy tÃ« xhindosurit dhe tÃ« na dÃ«ndin prapÃ« me shpulla?Â»

Â«MÃ« falÃ« iu pÃ«rgjigj me zÃ« tÃ« ulÃ«t i shÃ«ndoshi. Â«Por ia dola qÃ« ta marr.Â»

Â«A e pe qÃ«, nÃ«se vÃ« forca, arrin dhe ti tÃ« bÃ«sh diÃ«ska pÃ«r sÃ« mbari? Duhet tÃ« jetÃ« e mprehtÃ«. Shiko se mos arrin tÃ« presÃ«sh kÃ«ta litarÃ« tÃ« mallkuar.Â»

Me atÃ« dorÃ« qÃ« i punonte mirÃ«, trashalug i kapi mistrinÃ« nga bishti dhe nisi tÃ« fÃ«rkonte pjesÃ«n mÃ« tÃ« mprehtÃ« tek litarÃ«t qÃ« kishte prapa shpine.

Â«Ta zÃ«mÃ« se ia dalim mbanÃ« qÃ« tÃ« lirohemiÂ» foli nÃ«n zÃ« trashalug i Â«si do tÃ«ia bÃ«jmÃ« qÃ« tÃ«ia mbathim prej kÃ«tej pa rÃ«nÃ« nÃ« sy? Kampi Â«shtÃ« plot me njerÃ«z dhe Â«shtÃ« ende ditÃ«. Shpresoj qÃ« tÃ« kesh njÃ« plan.Â»

Â«Natyrisht qÃ« e kam. A nuk jam unÃ« me gjasa mendja gjeniale e kÃ«saj dysheje?Â» foli i holli me krenari. Â«NdÃ«rkohÃ« qÃ« ti po bÃ«je njÃ« sy gjumÃ«, unÃ« analizova situatÃ«n dhe besoj se kam gjetur njÃ« mÃ«nyrÃ« pÃ«r tÃ«ia mbathur pa u ndier.Â»

Â«Po dÃ«gjoj me shumÃ« vÃ«mendjeÂ» ia ktheu tjetri ndÃ«rkohÃ« qÃ« vazhdonte tÃ« lÃ«vizte mistrinÃ«.

Â«Roja hedh sytÃ« brenda gati Â«do dhjetÃ« minuta dhe kjo tendÃ« gjendet nÃ« skajin mÃ« lindor tÃ« kampit.Â»

Â«Dhe atÃ«herÃ«?Â»

Â«Por si arrita qÃ« tÃ« tÃ« marr ty si ortak pÃ«r kÃ«tÃ« punÃ«? Ke fantazinÃ« dhe inteligjencÃ«n e njÃ« amebeje, duke shpresuar qÃ« ato tÃ« mos ofendohen pÃ«r kÃ«tÃ« krahasim.Â»

Â«Me thÃ«nÃ« tÃ« drejtÃ«nÃ« iu pÃ«rgjigj i fyer trashalug i Â«kam qenÃ« unÃ« ai qÃ« tÃ« zgjodha ty, duke parÃ« se puna mÃ«u besua mua.Â»

Â«Arrite tÃ« lirohesh?Â» ia preu shkurt i holli, duke parÃ« se biseda po merrte njÃ« kthesÃ« jo tÃ« mirÃ« dhe se, nÃ« fakt, shoku i tij kishte plotÃ«sisht tÃ« drejtÃ«.

«Më» jep akoma edhe një» minutë». Besoj se «shtë» gati për të##u kë»putur.Â»

Në» fakt, pas pak, me një» kë»rcitje të» thatë», litari që» i mbante ata të» dy të» lidhur pas fuqisë» u kë»put dhe barku i atij trashalugit, i liruar më» në» fund nga shtrë»ngimi, mundi të» rimerre përmasat e veta normale.

«Ja mbaroi» foli i kë»naqur trashalugji.

«Shkë»lqyeshë»m. Por tani të» përmbahemi sa sâ##ka hyrë» akoma roja. Duhet ta bë»jmë» në» më»nyrë» që» të» duket gjithë»ka si më» parë».Â»

«Në» rregull ortak. Po vihem prapë» sikur gjoja jam duke fjetur.Â»

Të» dy nuk iu duhej të» prisnin shumë». Pas disa minutash, në» fakt, ndihmë»si i profesoreshë»s u kthye për» të» zgjatur kokë»n fshehurazi brenda tendë»s. Bë»ri të» një»jtin kontroll të» shkurtë»r të» gjendjes dhe, duke mos vë»në» re asgjë» të» pazakontë», mbylli zinxhirin e tendë»s, u vendos së»rish në» hije të» verandë»s dhe ndezi qetë»sisht një» cigare të» dredhur me dorë».

«Tani» foli ai i holli. «Luajmë» vendit.Â»

Aksioni, duke parë» problemet e të» dyve, doli shumë» më» i komplikuar nga sa pritej por, pasi lë»shimit të» ndonjë» rë»nkimi të» shurdhë»t prej dhimbjes dhe ndonjë» sharje të» lehtë», ata u gjendë»n të» dy në» kë»mbë» një»ri para tjetrit.

«Ma jep mistrinë» urdhë»roi i holli ndë»rkohë» që» hiqte shtupë»n nga goja. Së»mbimet në» krahun e djathtë» e pengonin që» të» lë»vizte lehtë»sisht por, duke u mbështetur sipër» dorë»s së» hapur, arriti të» lehtë»sonte pakë»z dhimbjen. Në» pak hapa arriti faqen që» ishte përballë» me hyrjen e tendë»s, u vu në» gjunjë» dhe me ngadalë» futi tej përtej Trowel Marshalltown-in. Lama e mprehtë» e mistrisë» e preu si gjalpë» stofin e butë» të» faqes me drejtimin nga lindja, duke krijuar një» të» Ësarë» të» vogël» nja dhjetë» centimetra. I holli afroi syrin e djathtë» dhe zhbiriloj për» ca Ësaste nga e Ësara. Nuk kishte asnjë»ri ashtu si Ës e kishte parashikuar. Arrihej vetë»m të» shiheshin, në» largë»si afro një»qind metra, rrë»nojat e qytetit antik ku, më» parë» kishin fshehur xhipin që» do të##iu ishte dashur për» të» ikur me plaqë»kë»n e vjedhur.

«Rruga është» e lirë» tha ndë»rkohë» që» më» lamë»n e mistrisë» po e Ësonte deri në» tokë» të» prerë»n e vogël» që» kishte bërë» më» parë». «Shkojmë» dhe u fut duke u zvarritur në»për» pjesë»n e Ësarë».

«Mund ta bë»je edhe pakë»z më» të» madhe kë»të» vrimë»n, apo jo?» foli në»për» dhë»mbë» trashalugji, mes rë»nkimeve të» një»pasnjë»shme, ndë»rkohë» që» përpiqej me zor edhe ai të» rrë»shqiste jashtë».

«Luaj vendit. Tani duhet të» ikim sa më» shpejt që» të» mundemi.Â»

«Eh, një» fjalë» goje është». Unë» ia dal a sâ##ia dal dot që» të» eci.Â»

«Ec tani, nxito dhe mjaft u qave. Mbaj mend se në»se nuk arrijmë» të##ia mbathim pa u ndier, shumë» vite burg nuk do të» na i heqë» askush.Â»

Fjala ##burgâ## arrinte gjithmonë» që» të» shkaktonte një» forcë» suplementare tek tipi i shëndoshë». Nuk foli më» asnjë» fjalë» dhe, duke vuajtur në» heshtje, ndoqi pas shokun i cili, pa u ndier fare, u largua vjedhurazi drejt rrë»nojeve.

Qe zhaurima e një» motori diku larg ajo që» e futi në» dyshim rojen. Pa për» një» Ësast cigaren tashmë» të» mbaruar dhe, me një» gjest të» shpejtë», e flaku tej. U fut me vendosmë»ri brenda tendë»s dhe gati nuk mundi të##u besonte syve: dy të» burgosurit nuk ishin më». Pranë» fuqisë» së» karburantit litari i flakur në» më»nyrë» të» Ësrrregullt, pak më» andej dy copat prej stofi që» i kishin për»dorur si shtupa për» të##u mbyllur gojë»n dhe në» faqen në» fund të» tendë»s një» e Ësarë» e madhe që» shkonte deri në» tokë».

«Hisham, djema» bë»rtiti burri me sa frymë» që» kishte. «Të» burgosurit janë» arratisur!Â»

Anija kozmike Theos â## Super lÃ«ngu

Imazhi i objektit qÃ« Petri kishte pozicionuar nÃ« hapÃ«sirÃ«n ndÃ«rmjet Kodonit dhe TokÃ«s i kishte lÃ«nÃ« gojÃ«hapur tÃ« dy tokÃ«sorÃ«t.

Ã«E Ã«farÃ« do jetÃ« ajo gjÃ«ja?Ã« pyeti me kureshti Elisa, ndÃ«rsa afrohej nÃ« pÃ«rpjekje pÃ«r tÃ« parÃ« mÃ« mirÃ«.

Ã«Nuk i kemi vÃ«nÃ« akoma njÃ« emÃ«r zyrtar.Ã« Petri e solli sÃ«rish objektin e Ã«suditshÃ«m nÃ« plan tÃ« parÃ« dhe, duke vÃ«shtruar profesoreshÃ«n, shtoi Ã«Ndoshta do tÃ« mund tÃ« zgjidhje ti njÃ«.Ã«

Ã«NÃ«se tÃ« paktÃ«n do mÃ« shpjegoje se Ã«farÃ« Ã«shtÃ«, mund tÃ« bÃ«ja edhe njÃ« provÃ«.Ã«

Ã«Ka disa kohÃ« qÃ« shkencÃ«tarÃ«t tanÃ« mÃ« tÃ« mirÃ« janÃ« duke u angazhuar nÃ« kÃ«tÃ« projekt.Ã« Petri kryqÃ«zoi duart pas shpine dhe nisi tÃ« ecte ngadalÃ« nÃ«pÃ«r dhomÃ«. Ã«Kjo pajisje Ã«shtÃ« rezultati i njÃ« sÃ«rÃ« studimeve qÃ«, pjesÃ«risht, shkojnÃ« edhe pÃ«rtej kompetencave tÃ« mia shkencore.Ã«

Ã«Dhe mund tÃ«ju siguroj se janÃ« tÃ« konsiderueshmeÃ« shtoi Azakisi, duke i dhÃ«nÃ« mikut tÃ« tij njÃ« tÃ« rrahur tek supet.

Ã«Shkurtimisht, bÃ«het fjalÃ« pÃ«r njÃ« lloj sistemi antigravitacional. Bazohet te njÃ« parim mbi tÃ« cilin, siÃ« po thoja, po studiohet akoma por qÃ« mund tÃ« provoj ta pÃ«rmbledh nÃ« pak fjalÃ« tÃ« thjeshta.Ã«

Ã«Mendoj se do jetÃ« shumÃ« mÃ« mirÃ«Ã« komentoi Elisa. Ã«Mos harroni se ne i pÃ«rkasim njÃ« specieje e cila, nÃ« krahasim me tuajÃ«n, mund tÃ« pÃ«rkufizohet fare mirÃ« si mÃ« pak e zhvilluar.Ã«

Petri pohoi lehtëazi. U afrua kÃ«shtu tek paraqitja tredimensionale e objektit tÃ« Ã«suditshÃ«m dhe vazhdoi qetÃ« qetÃ« me shpjegimin e tij. Ã«Kjo, qÃ« ti mÃ« parÃ« e quajte â##objekt nÃ« formÃ« petulleâ##, pÃ«rkufizohet gjeometrikisht si toroid. Unaza rrethore Ã«shtÃ« e zbrazÃ«t, ndÃ«rsa ajo qÃ« thjesht mund ta quanim â##vrime qendroreâ## pÃ«rmban sistemin e shtytjes dhe tÃ« kontrollit.Ã«

Ã«Deri kÃ«tu Ã«shtÃ« gjithÃ«shtÃ« foli Elisa gjithnjÃ« e mÃ« e interesuar.

Ã«ShumÃ« mirÃ«. Tani tÃ« shohim parimin e funksionimit tÃ« sistemit.Ã« Petri rrotulloi imazhin e toroidit dhe shfaqti pjesÃ«n e brendshme. Ã«Unaza do tÃ« mbushet me njÃ« gaz, vetÃ«m tÃ« njÃ« izotopi tÃ« Heliumit, qÃ«, i ftohur nÃ« njÃ« temperaturÃ« afÃ«r zeros absolute, ndryshon gjendjen dhe shndÃ«rrohet nÃ« njÃ« lÃ«ng me karakteristika tepÃ«r tÃ« veÃ«santa. Praktikisht, viskoziteti i tij bÃ«het thuajse zero dhe arrin tÃ« rrÃ«shqasÃ« pa gjeneruar asnjÃ« fÃ«rkim. KÃ«tÃ« karakteristikÃ« ne e quajmÃ« â##super-rrjedhshmÃ«riâ##.Ã«

Ã«Tani po e humbas paksa fillinÃ« tha me trishtim Elisa.

Ã«PÃ«r ta bÃ«rÃ« mÃ« tÃ« thjeshtÃ«, ky gaz nÃ« gjendje tÃ« lÃ«ngÃ«t, stimuluar nÃ« mÃ«nyrÃ«n e duhur nga struktura e unazÃ«s, do tÃ« arrijÃ« tÃ« lÃ«vizÃ« nÃ« brendÃ«si tÃ« saj, pa asnjÃ« vÃ«shtirÃ«si, dhe me njÃ« shpejtÃ«si tÃ« afÃ«rt me atÃ« tÃ« dritÃ«s, duke arritur ta mbajÃ« pÃ«r njÃ« kohÃ« teorikisht tÃ« pakufizuar.Ã«

Ã«E mahnitshmeÃ« arriti vetÃ«m tÃ« thoshte Xheku, qÃ« nuk kishte humbur as edhe njÃ« rrokje nga i gjithÃ« shpjegimi.

Ã«NÃ« rregull, tani besoj se e kuptovaÃ« shtoi Elisa. Ã«Po si do tÃ«ia bÃ«jÃ« ky mjet qÃ« tÃ« pÃ«rballojÃ« efektet e tÃ«rheqjes gravitacionale ndÃ«rmjet dy planeteve?Ã«

Diskutimi kÃ«tu bÃ«het shumÃ« i komplikuarÃ« iu pÃ«rgjigj Petri. Ã«Le tÃ« themi se, rrotullimi i superlÃ«ngut me shpejtÃ«si tÃ« afÃ«rt me atÃ« tÃ« dritÃ«s, gjeneron njÃ« kurbÃ« tÃ« madhÃ«sisÃ« sÃ« vazhduar kohÃ«- hapÃ«sirÃ« rreth vetes, duke shkaktuar njÃ« efekt antigravitacional.Ã«

«Djali ta marrtë» shfryu Elisa. «Profesori im i vjetër i fizikës do të më vijë vërdallë edhe në varr.»

«Dhe jo vetëm ai, e dashur!» shtoi koloneli. «Nëse e kuptova mirë se kështu po mundohen që të na shpjegojnë këtë ta dy zotërinjtë, këtë tu po flitet për të përmbysur shumë nga teoritë dhe konceptet që disa nga shkencëtarët tanë janë përprjekur të analizojnë dhe studiojnë gjithë jetën. Parimi i antigravitetit u vu në teori më shumë se një herë por kurrë nuk ka arritur njeri që ta demostrojë plotësisht. Përpara nesh» dhe tregoi objektin e kështutshëm këmbë në fund provën se kjo është vërtet e mundur.»

«Unë do të ecja pak me më shumë kujdes» foli Azakisi, duke e ftohur pakëz euforinë e kolonelit. «E ndjej për detyrë që të tani informoj se kjo gjë nuk është eksperimentuar asnjëherë mbi objekte të mëdha si planetet, ose më mirë, e kemi provuar dy cikle përpara po nuk shkoj tamam siç e prisim. Dhe për më tepër, do mund të verifikoheshin ngjarje që nuk i kishim parashikuar dhe...»

«Je po i njëjti tersndjellës» tha Petri duke i ndërrprerë fjalën shokut të tij. «Mekanizmi është treguar më shumë se një herë. Vetëm anija jonë kozmike për dorë pjesë të kësaj parimi për shtytjen e saj. Të përpiqemi të jemi optimistë.»

«Edhe pse nuk duket se ka alternativa të shumta apo gaboj?» pyeti Elisa me ton zhgënjyes.

«Për fat të keq, mendoj vërtet se jo» foli Petri me keqardhje, ndërsa ulte lehtë kokën. «E vetmja gjë që cilës i duhem në fakt është se, duke parë përmasat e zvogëluara të toroidit tonë, nuk do të dimë dalim të thithim plotësisht gjithë efektet e rrethjes gravitacionale dhe një pjesë e forcave të rëndesës do të arrijë prapëseprapë që të bëjë punën e vet.»

«Po thua se kjo gjë mund të mos jetë prapë e mjaftueshme për të parandaluar katastrofën?» pyeti Elisa duke iu afruar alienit me një mënyrë të frikshme.

«Ndoshta jo tërësisht» ia ktheu Petri duke bërë një hap të vogël mbrapa. «Nga përlogaritjet që kam bërë, do të thojë se afro dhjetë për qind e grimcave të rëndesës mund të shpëton të tjerët kurthi.»

«Domethënë se mund të ishte një mundim i gjithi i kështu?»

«Aspak» iu përgjigj Petri. «Do të pakësojmë efektet e nëntëdhjetë për qindëshit. Do të na mbetet që të merremi me pak gjë.»

«Do ta quajmë Newark» tha Elisa e kënaqur. «Tani kemi shumë punë për të bërë. Shtatë ditë kalojnë shumë shpejt.»

Baza ajrore Camp Adder â## Ikja nga burgu

TÃ« dy personazhet e pazakontÃ«, akoma tÃ« veshur si beduinÃ«, sapo kishin hyrÃ« nÃ« strofkullÃ«n e tyre nÃ« qytet kur, nga portabli i lÃ«nÃ« ndezur mbi tavolinÃ«n e sallonit, njÃ« tingull i lehtëÃ« me ndÃ«rprerje u tÃ«rhoqi vÃ«mendjen.

Â«Po tani kush dreqin Â«shtÃ«?Â» pyeti me bezdi ai i holli.

Trashalوقي, gjithnjÃ« e mÃ« ngurrues, iu afrua kompjuterit dhe, pasi shtypi njÃ« fjalÃ«kalim vÃ«rtet tÃ« komplikuar, tha Â«Â«shtÃ« njÃ« mesazh nga baza.Â»

Â«Do tÃ« duan tÃ« marrin vesh rezultatin e operacionit.Â»

Â«MÃ« jep njÃ« sekondÃ« sa ta deshifroj.Â»

Mbi ekran u shfaqÃ«n fillimisht njÃ« varg karakteresh tÃ« pakuptueshme pastaj, pas njÃ« kombinimi kodesh tÃ« shtypur njÃ«ri pas tjetrit, mesazhi nisi ngadalÃ« tÃ« pÃ«rvijohet.

Gjenerali Â«shtÃ« kapur dhe Â«shtÃ« dÃ«rguar nÃ« bazÃ«n ajrore Camp Adder. Nevojitet operacioni pÃ«r lirim të tij tÃ« menjÃ«hershÃ«m.

Â«Â«a dreqinÂ» thirri trashalوقي. Â«E kanÃ« marrÃ« vesh tashmÃ«.Â»

Â«Po si dreqin do ta kenÃ« marrÃ« vesh?Â»

Â«Bah, me siguri qÃ« kanÃ« kanale mÃ« direkte se tonat. Atyre atje nuk u shpÃ«ton asgjÃ«.Â»

Â«E sipas tyre si do duhet tÃ« veprojmÃ«?Â»

Â«E ku ta di unÃ«. KÃ«tu thuhet vetÃ«m se duhet tÃ« shkojmÃ« qÃ« ta lirojmÃ«.Â»

Â«KÃ«shtu te katranosur si jemi? Nuk mÃ« duket mirÃ« fare.Â»

Tipi i gjatÃ« dhe i hollÃ« nxori njÃ« karrige nga poshtÃ« tavolinÃ«s, e rrotulloi nÃ«ntÃ«dhjetÃ« gradÃ« pastaj, duke nxjerrÃ« njÃ« varg rÃ«nkimesh sporadike, u plandos. Â«VetÃ«m kÃ«tÃ« kishim mangut.Â»

MbÃ«shteti njÃ«rin bÃ«rryl mbi sipÃ«rfaqen e sheshtÃ« dhe hodhi vÃ«shtrimin pÃ«rtej dritares qÃ« kishte pÃ«rballÃ«. Vuri re se xhamat ishin krejt tÃ« pisÃ«t dhe se ana e djathtÃ« kishte njÃ« tÃ« Â«farÃ« qÃ« e pÃ«rshkonte gati nÃ« gjithÃ« gjatÃ«sinÃ«.

Papritmas, ngriti sytÃ« menjÃ«herÃ« nÃ« drejtim tÃ« shokut dhe, pasi bÃ«ri njÃ« buzÃ«qeshje tÃ« vogÃ«l prej djalli, tha Â«MÃ« erdhi njÃ« ide.Â»

Â«E dija, e njoh mirÃ« atÃ« vÃ«shtrim.Â»

Â«Shko tÃ« marrÃ«sh kutinÃ« e ndihmÃ«s sÃ« shpejtÃ« dhe mÃ« lÃ«r tâ##i hedh njÃ« sy asaj xhungÃ«s qÃ« ke nÃ« kokÃ«.Â»

Â«Me thÃ«nÃ« tÃ« drejtÃ«n jam mÃ« shumÃ« nÃ« merak pÃ«r kyÃ«sin tim tÃ« shkretÃ«. Nuk do tÃ« doja qÃ« tÃ« ishte thyer.Â»

Â«Mos u merakos, ta rregulloj unÃ«. QÃ« fÃ«mijÃ« doja tÃ« bÃ«hesha veteriner.Â»

Pasi kaloi pak mÃ« shumÃ« se njÃ« orÃ« dhe pas ilaÃ«sheve kundÃ«r dhembjeve dhe pomadave tÃ« ndryshme tÃ« spÃ«rkatur ngado, tÃ« dy shokÃ«t nÃ« fakt ishin kthyer gati si tÃ« rinj.

I holli, pasi u pa nÃ« pasqyrÃ«n e varur nÃ« faqen pÃ«rbri derÃ«s sÃ« hyrjes, tha me njÃ« pamje tÃ« kÃ«naqur Â«Tani mund tÃ« veprojmÃ«Â» dhe u fut nÃ« dhomÃ«n e gjumit. Doli pas pak me dy uniforma ushtarake amerikane nÃ« dorÃ« tÃ« shtrira fund e krye.

Â«Po ato ku i more?Â» pyeti me habi trashalوقي.

Â«BÃ«jnÃ« pjesÃ« nÃ« pajisjet e emergjencÃ«s qÃ« kam sjellÃ« me vete. KurrÃ« nuk i dihet.Â»

Â«Ti je i dalÃ« mendsh krejtÂ» shtoi tipi i shÃ«ndoshÃ«, duke tundur lehtëÃ« kokÃ«n. Â«E Â«farÃ« duhet tÃ« bÃ«jmÃ«?Â»

«Ja plani» foli i k«naqur i holli nd«rkoh« q« i hidhte shokut t« tij uniform«n e prerjes XXL. «Ti do t« jesh gjenerali RiÅšard Rajt, p«rgjegj«si i agjencis« qeveritare shum« sekrete ekzistenc«n e s« cil«s askush nuk e di.»

«Qart«, «sht« shum« sekrete. Po ti?»

«Un« do t« kem krahut yt i djatht«. Koloneli Oliver Morris, n« sh«rbimin tuaj, zot«ri.»

«Dometh«n« jam eprori yt. M« p«lqen kjo gj«.»

«Por mos t« t« b«het zakon kjo, n« rregull?» foli i holli duke mbajtur lart gishtin tregues. «Dhe k«to jan« dokumentet tona me kartat p«rkat«se t« identifikimit.»

«Dreq. Ngjajn« si t« v«rteta.»

«Dhe nuk mbaron k«tu, plakot dhe i tregoi nj« flet« letre firmosur direkt nga vet« koloneli Xhek Hadson. «Kjo «sht« k«rkesa zyrtare e dor«zimit t« t« burgosurit p«r transferimin n« nj« vend m« t« sigurtat. »

«Po ku drejtin e more?»

«E printova m« p«rpara nd«rkoh« q« ti ishte n« dush. Mendoje se vet«m ti je magjistar i kompjuterit?»

«Jam i befapsur. «sht« edhe m« mir« se origjinalja.»

«Do t« paraqitemi n« baz«n ushtarake dhe do t« b«jm« q« t« na dor«zojn« gjeneralin. N«se do t« ken« kund«rshtime, mund t«u themi gjithmon« q« t« telefonojn« direkt kolonelin Hadson. Nuk besoj se celulari mund t« funksionoj« n« hap«sir«» dhe t« dy k«shtu shp«rthyen duke qeshur me t« madhe.

Pas afro nj« ore, nd«rkoh« q« dielli ishte fshehur tashm« mbrapa nj« dune t« lart«, nj« xhip ushtarak, brenda t« cilit gjendej nj« kolonel dhe nj« gjeneral t« veshur kok« e k«mb«, u ndal para hyrjes s« baz«s ajrore t« Imam Ali ose Camp Adder siÅš e kishin pag«zuar amerikan«t gjat« luft«s n« Irak. Nga kulla e blinduar e vrojtimit dol«n dy ushtarak« t« armatosur gjer n« dh«mb« dhe u drejtuan me hapa t« shpejt« drejt automjetit. Dy t« tjer«, t« mbetur pak m« larg, i mbanin pasagjer«t n«n mbikqyrje.

«Mir«mbr«ma kolonel» foli ushtari q« gjendej m« af«r, pasi e kishte p«rsh«ndetur ushtarakisht. «Ju lutem, a mund t« shoh dokumentet tuaja dhe ato t« gjeneralit?»

Koloneli i gjat« dhe i holl« q« gjendej i ulur n« vendin e shoferit, nuk foli as edhe nj« fjal«. Nxori nga xhepi i brendsh«m i xhaket«s nj« zarf te verdh« dhe ia vuri n« dor«. Ushtaraku u vonua duke e lexuar ca si shum« dhe drejtoi disa her« drit«n elektrike t« dor«s n« fytyrat e t« dyve. Gjenerali ndjeu qart« pik«n e djers«s q«, nga posht« xhung«s q« kishte n« ball«, nisi t« zbriste ngadal« mbi hund«, p«r t« r«n« pastaj mbi kops«n e tret« t« xhaket«s, e tendosur jasht« mase nga shtytja e fuqishme e barkut t« madh q« kishte posht«.

«Kolonel Morris dhe gjeneral Uajt» foli ushtaraku, duke i drejtuar kolonelit p«rs«ri drit«n elektrike n« fytyr«.

«Rajt, gjenerali Rajt!» ia ktheu koloneli i holl« me nj« ton padyshim t« irrituar. ««far« ka rreshter, nuk dini t« lexoni?»

Rreshteri, i cili kastile e kishte lexuar gabim emrin dhe mbiemrin e gjeneralit, buz«qeshi leht« dhe tha «Po ju shoq«roj. Shkojuni pas atyre burrave» dhe me nj« shenj« n«nkuptuese i dha urdh«r t« dy ushtarak«ve t« Åšanin p«rpara n« drejtim t« burgut.

Koloneli ndezi leht« xhipin. Nuk kishte b«r« as edhe nja dhjet« metra kur d«gjoi t« th«rrisnin nga mbrapa shpin«s «Zot«ri, ndal!»

Dy drejtuesve t« mjetit u ngriu gjaku n« vena. Q«ndruan pa l«vizur p«r ca Åšaste shum« t« gjat«, deri sa z«ri vazhdoi t« fliste «Harruat t« merrnit p«rs«ri dokumentet tuaja.»

Gjenerali trupmadh mori frymë aq shumë i lehtësuar saqë të gjitha kopsat e uniformës desh i plasën.

«Faleminderit rreshter» foli ai i holli duke zgjatur dorën në drejtim të ushtarit. «po plakem më shpejt nga sa pandehja.»

Ndëzën për rësri xhipin dhe u shkuan pas dy ushtarëve të cilët, duke vazhduar përpara me hap të shpejtë, i Ashuan menjëherë tek hyrja e një ndërtese të ulët dhe me pamje vërtetë shkatërruar. Ushtari më i ri në moshë trokiti tek dera dhe hyri pa prituri për gjigje. Pas pak, një burrë i bëshëm, krejtësisht tullac, me grada rreshteri dhe me fytyrë vërtetë prej një burri të ashpër, u paraqit tek pragu dhe qëndroi në gatitu. Përshëndeti ushtarakisht dhe tha «Zoti gjeneral, zoti kolonel. Hyni brenda, ju lutem.»

Të dy zyrtarët i kthyen përshëndetjen dhe, duke u munduar të harronin dhimbjet e shumta që s'kishin po i shfaqeshin ngadalë, u futën brenda dhomës së madhe.

«Rreshter» foli me qetësi ai i holli. «Kemi kaluar një urdhër me shkrim nga koloneli Hadson që na autorizon të marrim me vete gjeneralin Kembëllë dhe i dorëzoi zarfin e verdhë.»

Rreshteri i shëndoshë e hapi dhe u përqendrua mirë që të lexonte përmbajtjen. Pastaj, duke fiksuar sytë e tij në zinj dhe depërtues me ato të kolonelit, vendosi duke thënë «Do më duhet që ta verifikoj.»

«Bëjëni pra» ia ktheu me qetësi zyrtari.

Burri trupmadh me ngjyrë nxori nga një sirtar i tavolinës së punës një fletë tjetër dhe e krahasoi me kujdes me atë që kishte në dorë. Vështroi për rësri kolonelin dhe, pa lënë të atë dilte asnjë emocion, shtoi «Firma korrespondon. Nuk keni ndonjë kundërshtim nëse e marr në telefon?»

«Ashtu» detyra juaj. Por të përpiqemi që ta bëjmë sa më shpejt, ju lutem. Kemi humbur shumë kohë tashmë» iu për gjigj koloneli i hollë, duke bërë gjoja se po humbte durimin.

Pa droje fare, rreshteri futi ngadalë një dorë tek xhepi i vesantës i uniformës dhe nxori telefonin e tij celular. Formoi një numër dhe qëndroi në pritje.

Dy zyrtarët mbajtën frymën derisa ushtaraku, pasi kishte shtypur një buton të aparatit, komentoi shkurt «Nuk është i arritshëm.»

«Atëherë rreshter, a duam të nxitojmë apo jo?» u shpreh funksionari me një ton padyshim më autoritar se më parë. «Nuk mund të qëndrojmë kalë tu gjithë natën.»

«Shko të marrësh gjeneralin» i urdhëroi rreshteri i shëndoshë një prej ushtarëve që kishin shoqëruar të dy funksionarët.

Pas ca minutash, një burrë krejtësisht tullac, me mustaqe dhe vetulla ngjyrë gri dhe dy sy të zinj të vegjël dhe të gjallë u shfaq te pragu i portës mbrapa rreshterit. Kishte veshur uniformën me grada gjenerali por mbi supin e djathtë i mungonte një nga katër yjet e gradës. Ishte i prangosur dhe, mbrapa tij, ushtari i mëparshëm e mbante në mbikqyrje.

Me të parë ata të dy, gjenerali hovi për një Ashast pastaj, duke e nuhatur planin, ndenji në heshtje dhe bëri një fytyrë sa më të trishtuar që të mundej.

«Faleminderit ushtar» i tha koloneli i hollë ndërkohë që nxirrte nga kështyllëfi i tij Berettën M9. «Tani kalë qelbësirën do ta marrim në dorëzim.»

Anija kozmike Theos ### Plani i veprimit

«Nuk Është emocionuese që të marrësh vesh se do të jemi në të dy ata që do shpërtojë Tokën, i dashur?» foli Elisa dhe i mori dorën kolonelit, ndërsa e vështronte me sytë e njërë koteleje të dashuruar.

«###I dashur###? Nuk të duket se po vrapon pak si shumë?» e qortoi Xheku me mënyrë dyshje.

Elisa u drodh dhe vetëm kur koloneli i buzëqeshi me mënyrë lsi dhe i ledhatoi një faqe, e kuptoi se ai po bënte shaka me të. «Qelbësi». Mos më bëj një shaka të tillë se përndryshe do të ta tregoj unë» dhe nisi ta godiste në krahë me të dyja duart.

«Qetësohu, qetësohu» i pëshpëriti Xheku ndërkohë që e shtrëngonte me mënyrë lsi pas vetes. «Në rregull, ishte një lojë e idioete. Nuk do ta bëj më». «»

Ai përqafim i papritur pati mbi profesoreshën një efekt qetësues dhe shpëlodhës. Ndjeu gjithë tensionin e akumuluar deri në atë moment që të shpërthej si dëborë në diell. Pas gjithë asaj që kishte ndodhur orët e fundit, ishte tamam ajo shka kishte nevojë. Vendosi që të lëshojë në mes të krahëve të tij dhe, duke mbyllur ngadalë sytë, mbështeti kokën në krahërorin e tij të bëshëm dhe e la veten të humbiste krejtësisht.

Azakisi, ndërkohë, kishte futur H^{COM}-in në atë kabinë e tij tmerrësisht shumë të ngushtë dhe po priste që, nga dylbia holografike e vendosur përpara, të mbërrinte përgjigja ndaj krkesës për komunikim.

Mbi ekran, duke filluar nga qendra, një seri valësh shumëngjyrëshe po krijonin një efekt të ngjashëm me atë të një guri të hedhur në ujërat e qeta të një pellgu. Për një shast, dalngadalë, valët filluan të largoheshin duke ia lënë vendin fytyrës së rrudhur dhe të rrahur nga vitet e prorit të tij I Moshuari.

«Azakis» i foli burri duke buzëqeshur lehtë, ndërkohë që ngrinte ngadalë dorën kockore në shenjë për rshëndetjeje. «#farë mund të bëjë ky plak i shkretë për ty?»

«Ja treguam të vërtetën dy tokësorëve.»

«Veprim i guximshëm» komentoi I Moshuari, duke shtrënguar mjekërën mes gishtit të madh dhe atij tregues të dorës. «Dhe si e morën?»

«Le të themi se, pas habitjes së fillimit që ishte e natyrshme, më duket se kanë reaguar mjaft mirë.» Azakisi bëri një pauzë të shkurtër pastaj tha me një ton shumë serioz «I kemi propozuar që të përdorin toroidin për superlëngun.»

«Toroidin?» thirri interlokutori duke u ngritur në këmbë me një kërcim që do ta kishte zili edhe një fëmijë. «Por akoma nuk është testuar plotësisht. E mban mend se #farë ndodhi herën e fundit, apo jo? Me atë mjet do të mund të krijojmë një luhatje gravitacionale të pakontrolluar dhe pastaj ekziston edhe rreziku i krijimit të një mini vrime të zezë.»

«E di, e di shumë mirë» ia ktheu Azakisi shkurtimisht. «Por nuk besoj se ka alternativa. Këtë herë, nëse nuk përdorim mjete drastike, kalimi i Kodonit, do mund të jetë fatal për tokësorët.»

«Cili është plani yt?»

«Kryqëzimi i orbitave të dy planeteve është përllogaritur të ndodhë në mënyrë pak se shtatë ditë. Do duhet që të përgatisni toroidin dhe të sillni në të një ditë para.»

«Nuk ka shumë kohë, e di ti.»

«Duhet të më lëshoj pak kohë për pozicionimin, konfigurimin dhe procedurën e aktivizimit.»

Â«Kam njÃ« parandjenjÃ« tÃ« keqeÂ» tha I Moshuari ndÃ«rkohÃ« qÃ« kalonte njÃ«rÃ«n dorÃ« midis flokÃ«ve tÃ« zbardhur.

Â«Petrin e kam me vete. Do tÃ« shkojÃ« gjithÃ«ska mirÃ«.Â»

Â«Jeni dy djem tÃ« zotÃ«, nuk kam asnjÃ« dyshim por bÃ«ni shumÃ« kujdes. Ai mjet mund tÃ« shndÃ«rrohet nÃ« njÃ« armÃ« vdekjeprurÃ«se.Â»

Â«PÃ«rpiku qÃ« tÃ« arrish ta kesh nÃ« kohÃ«, pÃ«r tÃ« tjerat kujdesemi ne. Mos u bÃ«j merak.Â»

Â«NÃ« rregull. Do tÃ« lidhem pÃ«rsÃ«ri sapo tÃ« jetÃ« gjithÃ«ska gati. PaÃ«si fat.Â»

Fytyra e eprorit tÃ« tij u zhduk nga ekrani qÃ« filloi sÃ«rish tÃ« shfaqte po ato valÃ«t shumÃ«ngjyrÃ«she tÃ« mÃ«parshme.

Azakisi u ngrit ngadalÃ« nga kolltuku i parehatshÃ«m dhe ngeli pÃ«r pak me duart e mbÃ«shtetura mbi sipÃ«rfaqen e panelit tÃ« vogÃ«l. MijÃ«ra mendime i vÃ«rtiteshin nÃ« kokÃ« dhe, ndÃ«rkohÃ« qÃ« njÃ« drithÃ«rimÃ« e lehtÃ« i pÃ«rshkonte shpinÃ«n, pati ndjesinÃ« e qartÃ« se kishin pÃ«r tÃ« futur nÃ« njÃ« det me telashe.

Â«ZakÂ» i thirri me gjallÃ«ri shoku i tij i aventurÃ«s kur e pa tÃ« shfaqej nÃ« kabinÃ«n H^COM. Â«Ã«farÃ« thotÃ« plaku?Â»

Azakisi u shtriq pak dhe pastaj tha qetÃ« qetÃ« Â«Na dha aprovimin. NÃ«se gjithÃ«ska duhet tÃ« shkojÃ« siÃ« u planifikua, do ta kemi toroidin, ose mÃ« mirÃ« Newarkun, njÃ« ditÃ« pÃ«rpara kryqÃ«zimit.Â»

Â«TÃ« shpresojmÃ« qÃ« do ia dalim mbanÃ«. Nuk do tÃ« jetÃ« e lehtÃ« tÃ« konfigurojmÃ« atÃ« mjet nÃ« kaq pak kohÃ«.Â»

Â«PÃ«r Ã«farÃ« bÃ«hesh merak o miku im?Â» ia ktheu Azakisi duke vÃ«nÃ« lehtÃ« buzÃ«n nÃ« gaz. Â«NÃ« supozimin mÃ« tÃ« keq do tÃ« hapim njÃ« shtrembÃ«rim kohÃ«-hapÃ«sirÃ« qÃ« do tÃ« thithÃ« TokÃ«n, Kodonin, Nibirun dhe gjithÃ« satelitÃ«t e tjerÃ« me vetÃ«m njÃ« goditje.Â»

Dy tokÃ«sorÃ«t, qÃ« po rrinin pakÃ«z mÃ«njanÃ« por qÃ« nuk u kishte shpÃ«tuar as edhe njÃ« fjalÃ« nga biseda, ndenjÃ«n si tÃ« ngurtÃ«suar.

Â«Po Ã«farÃ« po thua?Â» arriti vetÃ«m tÃ« murmuriste nÃ«pÃ«r dhÃ«mbÃ« Elisa ndÃ«rsa e shihte e shtangur. Â«ShtrembÃ«rim kohÃ«-hapÃ«sirÃ«? Thithje? Do doje tÃ« thojë se, nÃ«se ky plan nuk do duhet tÃ« funksionojÃ«, do tÃ« jemi shkaktarÃ«t e shfarosjes sÃ« popullit tonÃ« dhe tuajit?Â»

Â«Bah, ekziston njÃ« rrezik minimalÂ» komentoi me qetÃ«si Azakisi.

Â«NjÃ« rrezik minimalâ##? Dhe na e thua kÃ«shtu, me kÃ«tÃ« pamje tÃ« qetÃ« e tÃ« kthjellÃ«t tÃ« shfaqur nÃ« fytyrÃ«? Duhet tÃ« jesh i marrÃ« dhe ne mÃ« shumÃ« se ty.Â»

Â«QetÃ«sohu zemÃ«rÂ» ndÃ«rhyri Xheku duke e kapur nga supet dhe vÃ«shtuar drejt e nÃ« sy. Â«JanÃ« shumÃ« mÃ« tÃ« zotÃ« dhe tÃ« pÃ«rgatitur se ne dhe nÃ«se kanÃ« vendosur tÃ« ndjekin kÃ«tÃ« rrugÃ«, nuk mund tÃ« bÃ«jmÃ« gjÃ« tjetÃ«r veÃ«se tÃ« shoqÃ«rojmÃ« dhe tÃ« japim tÃ« gjithÃ« ndihmÃ«n e mundshme.Â»

Profesoresha mori frymÃ« thellÃ« dhe pastaj tha Â«Duhet tÃ« ulem. ShumÃ« emocione sot. NÃ«se vazhdon kÃ«shtu do tÃ« lÃ« pendÃ«t.Â»

Xheku e mori nÃ«n pÃ«rqafim dhe e shoqÃ«roi tek kolltuku qÃ« ishte mÃ« afÃ«r. Elisa, duke nxjerrÃ« njÃ« rÃ«nkim tÃ« lehtÃ«, iu hodh mbi sipÃ«r me tÃ«rÃ« peshÃ«n e vet.

Â«Ndoshta e kemi ulur pak si shumÃ« pÃ«rqindjen e oksigjenit nÃ« ajÃ«rÂ» i pÃ«rshpÃ«riti Azakisi shokut tÃ« vet.

Â«U pÃ«rpoqa qÃ« ta bÃ«ja sa mÃ« tÃ« pÃ«rshtatshme pÃ«r tÃ« gjithÃ« ne dhe tÃ« evitoja pÃ«rdorimin e atyre respiratorÃ«ve tÃ« shÃ«mtuar.Â»

Â«E di miku im, por druaj se ata po e ndiejnÃ« sÃ«rish nÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« tepruar.Â»

Â«NÃ« rregull, po marr masa qÃ« tÃ« ndryshohet pÃ«rzierja. Ne mund tÃ« pÃ«rshtatemi shumÃ« mÃ« lehtÃ«.Â»

Por koloneli, dukej se nuk ia ndjente aspak dhe ishte mÃ« i gjallÃ« se kurrÃ« ndonjÃ«herÃ«. Veprimi dhe rreziku ishin buka e tij e pÃ«rditshme dhe nÃ« situata tÃ« tilla ndihej jashtÃ«zakonisht rehat. Ã«MirÃ«Ã« tha ai, ndÃ«rkohÃ« qÃ« qÃ«ndronte pikÃ«risht nÃ«n pamjen tredimensionale tÃ« Newark-ut, i cili ende spikaste me madhÃ«shti nÃ« mes tÃ« dhomÃ«s. Ã«Kjo punÃ« mund tÃ« na shpÃ«tojÃ« tÃ« gjithÃ«ve ose tÃ« na Ã«sojÃ« nÃ« njÃ« shkatÃ«rrim tÃ« plotÃ«.Ã«

Ã«AnalizÃ« konÃ«size por efikaseÃ« komentoi Azakisi.

Ã«NÃ« kÃ«tÃ« pikÃ«Ã« foli koloneli me ton serioz dhe zÃ« tÃ« thellÃ« Ã«mendoj se ka ardhur momenti pÃ«r tÃ« paralajmÃ«ruar pjesÃ«n tjetÃ«r tÃ« planetit pÃ«r katastrofÃ«n e madhe qÃ« mund tÃ« vijÃ«.Ã«

Ã«E si mendon qÃ« ta bÃ«sh?Ã« pyeti Elisa nga kolltuku i saj. Ã«NgrejmÃ« telefonin, marrim presidentin e Shteteve tÃ« Bashkuara dhe i themi: â##MirÃ«dita president. A e dini se jemi nÃ«n shoqÃ«rinÃ« e dy alienÃ«ve tÃ« cilÃ«t na kanÃ« thÃ«nÃ« se, pas pak ditÃ«sh, do tÃ« mbÃ«rrijÃ« njÃ« planet qÃ« do tÃ« na copÃ«tojÃ« tÃ« gjithÃ«ve?â##Ã«

Ã«MÃ« e pakta qÃ« do ngjasÃ« Ã«shtÃ« qÃ« do tÃ« hyjÃ« nÃ« gjurmÃ« tÃ« telefonatÃ«s, do vijÃ« tÃ« na marrÃ« dhe do na Ã«sojÃ« nÃ« psikiatriÃ« ia ktheu Xheku duke vÃ«nÃ« buzÃ«n nÃ« gaz.

Ã«Po nuk keni njÃ« sistem tÃ« komunikimit global si Ã«shtÃ« Rete-ja jonÃ«?Ã« e pyeti kolonelin Petri me kureshtje.

Ã«Rete? Ã«farÃ« do tÃ« thuash?Ã«

Ã«Ã«shtÃ« njÃ« sistem i ndÃ«rlidhjes sÃ« pÃ«rgjithshme nÃ« gjendje pÃ«r tÃ« memorizuar dhe shpÃ«rndarÃ« Dijen nÃ« nivel planetar. Ne tÃ« gjithÃ« mund tÃ« futemi, me nivele thellÃ«sie tÃ« ndryshme, nÃ«pÃ«rmjet njÃ« sistemi nervor N^COM i cili, qÃ« nÃ« lindje, instalohet drejt e nÃ« tru.Ã«

Ã«Fantastike fareÃ« foli Elisa e habitur, pastaj vazhdoi tÃ« thoshte Ã«nÃ« tÃ« vÃ«rtetÃ«, edhe ne kemi njÃ« sistem tÃ« kÃ«tij lloji. E quajmÃ« internet por qÃ« natyrisht nuk kemi arritur nÃ« nivelin tuaj.Ã«

Ã«Dhe nuk do ishte e mundur tÃ« pÃ«rdorej â##internetiâ## juaj pÃ«r tÃ« dÃ«rguar njÃ« mesazh nÃ« gjithÃ« planetin?Ã« pyeti Petri me kureshtje.

Ã«Bah, nuk Ã«shtÃ« aq e thjeshtÃ«Ã« ia ktheu Elisa. Ã«Do mund tÃ« vÃ«mÃ« informacione nÃ« sistem, tÃ« dÃ«rgojmÃ« mesazhe grupeve tÃ« njerÃ«zve, madje edhe tÃ« bÃ«jmÃ« njÃ« filmim dhe tÃ« pÃ«rpiqemi ta mbrojmÃ« sa mÃ« shumÃ« qÃ« tÃ« jetÃ« e mundur, por nuk do na besonte njeri dhe pastaj me siguri qÃ« nuk do tÃ« mbÃ«rrinte te asnjeri.Ã« U mendua pÃ«r ca sekonda, pastaj shtoi Ã«Sistemi i vetÃ«m mendoj se Ã«shtÃ« akoma televizioni i dashur dhe i vjetÃ«r.Ã«

Ã«Televizioni?Ã« pyeti Azakisi. Pastaj, i kthyer nga Petri, tha Ã«A nuk do ishte ai sistemi qÃ«, si rastÃ«sisht, pÃ«rdorÃ«m pÃ«r tÃ« marrÃ« imazhet dhe filmimet ndÃ«rkohÃ« qÃ« ishim duke ardhur pÃ«r kÃ«tu?Ã«

Ã«Mendoj se po, ZakÃ« dhe u shprehur kÃ«shtu, iu vu punÃ«s pÃ«r tÃ« marrÃ« me njÃ« varg komandash nÃ« panelin qendror. Pas pak sekondash, shfaqti mbi ekranin gjigand disa nga sekuenat qÃ« i kishte regjistruar mÃ« parÃ«. Ã«Po flisnit pÃ«r kÃ«to? Ã«

NjÃ« numÃ«r i madh filmimesh tÃ« tÃ« gjitha llojeve nisÃ«n tÃ« shfaqeshin njÃ« pas njÃ« me shpejtÃ«si: spote publicitare, lajme televizive, ndeshje futbollit madje edhe njÃ« film i vjetÃ«r bardh e zi me Haumphrey Bogart.

Ã«Po ajo Ã«shtÃ« KasablancaÃ« foli Elisa me habi. Ã«Po ku e morÃ«t gjithÃ« kÃ«tÃ« material?Ã«

Ã«Transmetimet tuaja pÃ«rhapen edhe nÃ« kozmosÃ« iu pÃ«rgjigj Petri qetÃ« qetÃ«. Ã«Na u desh tÃ« punonim pak mbi sistemin tonÃ« tÃ« marrjes por, nÃ« fund, i kapÃ«m.Ã«

Ã«Dhe falÃ« atyreÃ« shtoi Azakisi Ã«ne arritÃ«m tÃ« mÃ«sonim gjuhÃ«n tuaj.Ã«

«Edhe ndonjë tjetër padyshim më të komplikuar» komentoj me trishtim Petri. «Jam bërë gati si i marrë me gjithë ato shenja vizatimesh.»

«Sidoqoftë» ndërhyri koloneli duke i rënë shkurt ««shtë pikërisht ajo për të cilën po flisnim, por besoj se as kjo nuk «shtë zgjidhja më e mirë.»

«Më fal Xhek» ndërhyri Elisa. «Nuk mendon se «shtë rasti për të njoftuar, para së gjithash, eprorët e tu në ELSAD? Fundja, nëse nuk e kam kuptuar keq, në krye të saj organizate «shtë pikërisht presidenti i Shteteve të Bashkuara, apo e kam gabim?»

«E ti si i di gjithë këto gjëra?» e kundërshtoi koloneli me habi.

«Eeh, edhe unë kam burimet e mia» tha Elisa duke shmangur, me gjest të shkujdesur, një tufë flokësh që i binte mbi faqen e djathtë.

«Kështu bëjnë gratë edhe nga ju?» pyeti Xheku, i drejtuar nga të dy alienët, që po vështronin skenën me një pamje të habitur.

«Gratë janë një lloj kudo në gjithë universin, i dashur» iu përgjigj Azakisi duke vënë në buzë një gaz.

«Sidoqoftë» vazhdoi koloneli pas batutës me spec «mendoj se ti ke plotësisht të drejtë. Duhet një institucion serioz dhe me kredibilitet për të përhapur një lajm kaq të rëndësishëm dhe tronditës. Jam vetëm pak i merakosur për rrishtin e infiltrimeve të jashtme që kanë përshirë gjeneralin Kembëll dhe dy tipat që na sulmuan. Në fakt, ishte tamam gjenerali eprori im direkt po, siç shihet, duket se «shtë një i korruptuar dhe tradhtar.»

«Kështu që si përfundim, telefonata për të cilën po flisnim më parë do të duhet që ta bëjmë vërtetë» ia ktheu profesoresha.

«Edhe pse duket absurde, ndoshta «shtë tamam zgjidhja e vetme.»

Nju Jork ### Ishulli i Manhattanit

Një një zyrë luksoze në katin e tridhjeten të grata selës madhe shtore që gjendej midis 5th Avenue dhe 59th Street të Manhattanit në Nju Jork, një burrë jo shumë i gjatë, me një pamje elegante dhe të mbajtur mirë, po rrinte përpara një prej pesë dritareve të mëdha që e ndanin nga ambjenti i jashtëm. Kishte të veshur një kostum gri të errët, me siguri italian, një kravatë të kuqe binte shumë në sy dhe kishte flokë të lëmuar dhe me thinja të krehur nga mbrapa. Sytë e tij të zinj dhe të thellë zhbirilonin përtej xhamit, në drejtim të Central Park-ut të mrekullueshëm që, duke filluar praktikisht nën këmbët e tij, shtrihej me një gjatësi prej katër kilometra dhe gjerësi prej tetëqind metra, duke përbratur një ishull të gjelbër shumë të ashpër, burim oksigjeni dhe shlodhjeje, për gati dy milion banorë të ishullit.

«Zoti senator, mundem?» foli një burrë shtatshkurtër dhe me një fytyrë jo shprehëse ndërkohë që trokiste me ndrojtje në portën elegante hyrëse prej druri me llak të errët. Anash, një pllakatë e vogël në ngjyrë ari me shkronja dore të zeza paraqiste mbishkrimin ### Senatori Xhonatan Preston ###.

«Farë ka?» iu përgjigj burri pa u kthyer fare.

«Një komunikim video e inkriptuar shtë në pritje për ju.»

«Një rregull, do ta marr që këtë. Mbylleni portën kur të dilni.»

Burri u drejtua me ngadalë nga tryeza elegante e punës në ngjyrë të errët dhe u ul mbi kolltukun e butë me lëkurë të zezë. Me një gjest të vetvetishëm rregulloi nyjen e kravatës, futi kufjen në veshin e djathtë dhe shtypi një buton të vogël gri i vendosur nën tavolinën e punës. Një ekran i madh gjysëm i tejdukshëm, me një zhurmë të lehtë, filloi të zbriste nga tavani derisa u mbështet butësisht në sipërfaqen e tryezës së punës. Burri preku lehtë ekranin dhe fytyra e madhe e gjeneralit Kembëlli doli mu përpara tij.

«Gjeneral, po vërej me kënaqësi se nuk gjendeni më në burg.»

«Si jeni, senator? Para së gjithash doja të ju falenderoja për operacionin e shpejtë dhe efikas të shpëtimit.»

«Besoj se e gjithë merita shtë e dy personave që i shoh prapa kurritzit tënd.»

Gjenerali u kthye instiktivisht dhe pa trashalugin së bashku me shokun e vet, që po përpiqeshin të bënin poza në webkamerën siç bënin për rherë publiku që ngjeshet mbrapa një gazetari që po bënte ndërkohë një kronikë direkte televizive. Tundi supet dhe vazhdoi të thoshte «Nuk janë dëlpra por për këtë lloj punë janë me të vërtetë efektivë».

«Mirë. Por tani më tregoni gjithë shkëlqimin. Raporti juaj duhet të kishte ardhur mbi dymbëdhjetë orë përpara.»

«Le të themi se, kohët e fundit, kam qenë pak angazhuar» ia ktheu me ironi gjenerali. «Sidoqoftë, mund të ju konfirmoj se intueta juaj mbi punën e profesoresh sonë tashmë është plotësisht e saktë dhe se, në sajë të zbulimit të saj, munda që të asistoj personalisht në një ngjarje që shtë pak për të thënë e jashtëzakonshme.»

Gjenerali bëri një pauzë të shkurtër me qëllim që të rriste edhe pak kureshtjen e interlokutorit të tij, dhe pastaj shtoi «Senator, nuk e di se si mund të ketë ndodhur, por gjetja nga ana e profesoresh sonë të famshmes të vazhdojë me përmbajtjen e ashpër, në një farë mënyre duhet të ketë aktivizuar një sistem që i ka risjellë planetit tonë jo më pak se...» U ndal dhe, i vetëdijshëm që fjalë po bëhej gati të thoshte do të ishte pak zë e vërshtirë për të kapërdirë, mori frymë thellë pastaj, pa asnjë hezitim më tej, foli solemnisht «një anije kozmike aliene.»

Zyrtari u përqopë tashë mbante vështrimin drejt e tek ekrani, në kërkim të asfarë dolloj shenje habie në fytyrën e senatorit i cili në kundërshti, nuk lëvizte as qerpikun. U mjaftua vetëm me mbështetjen e bërrylit në tryezën e punës në ngjyrtë të errët ndërkohë që, duke marrë mjekrën mes dy gishtave të parë të dorës, nisi ta kruante me butësi. Vazhdoi ta bënte këtë veprim edhe për ca sekonda, pastaj tha shumë thjeshtë: «Dhe kështu, u kthyen.»

Gjenerali nuk mundi dot të mos zgurdullonte sytë nga habia e madhe.

Prestoni dinte gjithësa që më parë mbi alienët... Si ishte e mundur?

Senatori u ngrit ngadalë nga kolltuku i rehatshëm dhe, duke mbajtur duart të kryqëzuara pas shpinës, filloi të ecte në formë rrethore përreth tryezës së punës. Gjenerali dhe dy bashkëpunëtorë që kishte prapa kurrit nuk guxuan të shtonin as edhe një fjalë të vetme. U mjaftuan me një shkëmbim të vështrimeve ngurruese, duke qëndruar me durim në pritje.

Papritmas, Prestoni u kthye tek tryeza e punës, i mbështeti sipër të dyja duart dhe, duke vështruar gjeneralin drejt e në sy, tha: «Kenë një dron me vete. Më thonë nëse arrit të bëjë një filmim të anijes kozmike.»

Gjenerali u kthye në kërkim të dëshpëruar të një përvojë pozitive nga ana e atyre të dyve që po rrinin mbrapa tij. Ai më i holli bëri një shenjë në nukuptese me një buzagaz, mori fjalën dhe, me gjoksin e fryrë nga krenaria, pohoi i kënaqur: «Sigurisht senator, edhe më shumë se një. Po jua dërgoj menjëherë.»

Pa shumë komplimenta, shtyu pak mënjatë gjeneralin dhe, pasi u mor ca me tastierën që kishte përpara vetes, nxori në një anë të ekranit të senatorit, fotot e bëra në kampin e profesoreshës Hanter.

Prestoni drejtoi të dy bërrylat mbi tryezën e punës, mbështeti mjekrën tek duart e mbyllura grusht dhe iu afrua ekranit sa të mundej për të mos humbur as edhe një fotogramë nga ato që po kalonte përpara. Në fillim imazhet gjatë natës të enës prej guri që ishte gjetur e groposur në tokë, pastaj ato të sferës misterioze brenda saj dhe transporti i saj në tendën e laboratorit. Në fund skenari ndryshoi. Ishte ditë e gjitha. Me sa dukej i vendosur mbi katër tufat e kuqërremta të dritës që vinin nga ndet e një katrori imagjinar i vizatuar mbi sipërfaqen e tokës, një strukturë rrethore ngjyrtë argjendi dukej fare mirë dhe qartë. E gjitha dukej si një lloj trugu piramide e cila ngjasonte së shpirti me Ziqquratin e Urit që shihej madhështor në sfond.

Senatori nuk arrinte dot të hiqte sytë nga ekrani. Kur pa dy figurat, me pamjen e njeriut por padyshim pak të gjatë dhe trupmëdhenj nga mesatarja, tek dilyn nga e Asara e strukturës në ngjyrtë argjendi dhe shkelën me këmbët e tyre më dhëmbë mbi atë që duhej të ishte platforma e zbritjes, nuk mundi të rrinte pa bërrë një murmurim dhe ndjeu zemër në të shkente lart gjer në grykë.

Ëndrra që e kishte ndjekur pas gjithë jetës ishte bërrë e vërtetë. Të gjitha studimet e tij, kërkimet e tij dhe, mbi të gjitha, kapitalet e konsiderueshme që kishte investuar në atë projekt më në fund po jepnin rezultatet e shpresuara. Ata që po shiheshin në ekran ishin me të vërtetë dy alienë të cilët, në bordin e anijes së tyre kozmike tepër të avancuar, kishin përshkuar mes për mes të gjithë hapësirën ndërrplanetare për të kthyer sërisht në Tokë. Tani do të kishte mundësi të përpaste në fytyrë të gjithë atyre që e kishin kritikuar dhe të thoshte se përllëgaritjet e tij ishin absolutisht të sakta. Planeti misterioz i dymbëdhjetë në sistemin diellor ekzistonte vërtet. Orbita e tij, pas 3.600 vitesh, po kryqësohej përreth me atë të Tokës dhe para tij ishin dy nga banorët e tij të cilët, duke përfituar nga këto kalimi në planetit, ishin kthyer për të vizituar dhe për të na ndikuar përreth në kulturën tonë dhe jetën tonë. Tashmë kishte ndodhur

kushedi sa e sa herë t'ja t'jera në harkun e mijë vjeçarëve dhe tani historia po përshëritej. Por k'atë herë, ishte edhe ai vetë dhe natyrisht nuk do linte të tilla ikte ky rast fatlum.

Atë punë e shkëlqyer u shpreh thjesht senatori i drejtuar nga ata të tre që po e vështronin me ankth nga ekranin. Pastaj, pasi kishte bërë një rrotullim të plotë në kolltukun ku ishte ulur, shtoi: «Fakti është se ju, gjeneral, përderisa jeni zbuluar, ky fakt do të komplikojë pak gjërat. Nuk do të kemi më mundësinë e të pasurit të një veshi prej autoriteti brenda ELSAD-it por, në këtë pikë, nuk na intereson më.»

Atëfarë kërkon të thuash, senator?

Tani objektivi ynë nuk është më të zbulojmë nëse supozimet e profesoreshë Hanter ishin të sakta ose dhe më pak, as të fusim në dorë nën e të shmuarë.

Edhe sepse, gjithëseka ishte për rrethëse e të shmuarë për shpëriti trashalutit.

Mund të kalojmë direkt e në fazën e dytë vazhdoi senatori, duke bërë gjoja sikur nuk e kishte dëgjuar. Kemi përpara një teknologji jashtëzakonisht të avancuar dhe do të na e servirin një pjatë të argjendit. E gjitha ajo seka duhet të bëjmë të shtë të thjeshtë ta marrim para se të mbërrijë dikush tjetër para nesh.

Më lejoni, senatorë guxoi të për gjigjej gjenerali me ndrojtje. Ajo ndihmë sit e mi kanë pasur mënyrën për të provuar se, të dy alienët tanë simpatikë, nuk duket se janë kaq të disponueshëm për të bashkëpunuar.

Le të themi se na kanë mbytur me shpulla shtoi trashalutit, ndërkohë që bënte një gjest duke masazhuar gjurin.

Mund ta marr me mend llojin e qasjes që keni përdorur ia ktheu senatori duke bërë një shenjë në nukuptese prej buzagazi të lehtë. Ajo keni pyetur veten se si janë lidhur aq për zemër me profesoreshë dhe kolonelin Hadson?

Me tënë të drejtë na është dukur një gjë vërtet e shuditshme iu për gjigjej gjenerali. Janë sjellë me ta sikur të kishin një jetë që njiheshin bashkë.

Ndërsa unë mendoj se thjeshtë janë treguar më të për zemër dhe më të sjellshëm nga ju.

Bah, në fakt, nuk është se kemi shkuar tamam urtë e butë.

Ajo që ka ndodhur ka ndodhur foli senatori si konkluzion. Tani për qendrohuni tek misioni në vazhdim. Ju të dy, gjeni ku janë koloneli dhe mikesha e tij. Dua që të mos i humbni nga sytë as edhe një shast. Do të keni mjete dhe burime në dispozicion. Kësaj here nuk do të pranoj gabime.

Po tani kush të tilla thotë se ata të dy po bëjnë një shëtitje të vockëll rreth e rrotull Tokës? i përshpëriti trashalutit në vesh atij të hollit një shast para se të lëshonte një ofsham të shurdhët shkaktuar nga gjuajtja që i kishte dhënë shoku i tij në këtë rreth e këmbës së majtë.

Ndërsa ju gjeneral, do të vij e të ju marr në aeroport.

Do të vini këtë tu personalisht? foli ushtaraku i habitur.

Nuk do ta humbisja këtë ngjarje për asgjë në botë. Nëse ajo është baza ku ata zbresin, aty do të duhet që edhe të kthehen, por kësaj radhe do të për gatisim një grup të mirë për të mirëpritur. Do të ju jap udhëzime gjatë rrugës. Punë të mbarë të gjithëve dhe e mbylli këtë bisedë.

Senatori qëndroi për pak shaste duke qërrur ekranin përpara që, pas përfundimit të transmetimit, po shfaqte tashmë një seri imazhesh spektakolare nga shkretëtira e Arizonës që pasonin gradualisht njëra pas tjetrës. Pastaj, sikur diçka ta kishte zgjuar papritmas nga gjumi, kërcëu në këmbë, shtypi butonin e komunikuesit që kishte mbi tryezë dhe foli ftohtë në mikrofonin e inkorporuar. Më për gatisni avionin dhe më tërrisni shoferin tim. Dua të jem në fluturim maksimumi brenda një ore.

Anija kozmike Theos ### Dhurata

«Duhet që të kthehem poshtë» foli koloneli i kthyer nga dy alienë. «Duhet të bëjë ndonjë telefonatë dhe nuk besoj se prej këtej do të ishte vërtet e mundur.»

«Nuk do të isha shumë i sigurt» ia ktheu Azakisi duke vënë buzë në gaz. «Shiko se Petri i mirë nëse i vihet seriozisht, mund të bëjë gjëra që as i përfiton dot» dhe i dha një të rrahur mikut në shpatulla.

«Qetësohu, qetësohu» ia ktheu Petri duke lënë vizur krahë të një ajër. «Pikësa përpara konceptin e ### telefonatës».

Xheku pak i ʒuditur nga pyetja me sa duket banale, u kthye nga Elisa e cila, në fillim iu shtrëngua në supe pastaj, duke treguar xhepin e veshës të kolonelit, foli ʒiltërsisht «Do jua tregosh celularin tënd, apo jo?»

Me një gjest të shpejtë, Xheku nxori smartphonin e vet. Ishte një touch-screen tepër i dalë mode. Kurrë nuk i kishte përlyer të ndiqte tendencën absurde për të patur gjithnjë modelin e fundit. Preferonte të kishte dorë një aparat që e njihnte mirë, pa iu dashur të shpenzonte ʒdo herë një mjaft kohë për të marrë funksionet e reja.

«Nuk jam teknik» foli Xheku ndërkohë që ia tregonte alienit «por me këtë të gjënë, jemi në gjendje të flasim me një person tjetër që zotëron një të ngjashme si ky, thjesht duke formuar numrin e tij me atë të kësaj tastierë.»

Petri mori telefonin dhe e pa me vëmendje. «Duhet të jetë një sistem i transmetimit një në një, i ngjashëm me komunikuesit tanë portabël.»

«Me të vetmin ndryshim që» shtoi Elisa «ʒdo herë që e përdorim, na marrin një thes me para.»

Duke menduar se njohja e kufizuar e gjuhës nuk i lejonte që të kapte të gjithë konceptet, Petri vendosi të mos ia vinte veshin deklaratës së fundit dhe vazhdoi me analizën e objektit që mbante në dorë. «Do të kem nevojë për pak kohë për të kuptuar se si funksionon.»

«Bëjë me qetësi» komentoi Elisa me dëshpërim. «Aq më tepër që ʒshtë një planet që po na vjen drejt nesh.»

Petri e vështoi në mënyshje pastaj, duke parë se nuk e kishte kapur as atë batutë, vendosi të mos shtonte gjë tjetër. Tundi thjesht supet dhe u fut në modulin e transferimit të brendshëm që gjendej afër nga ku u zhduk brenda pak sekondash.

«Atëherë, supozojmë se celulari jot arrin të funksionojë prej këtej, si e mendon që të vazhdosh më tej?» pyeti Elisa, ndërkohë që përpiqej me dëshpërim të merrte veten nga dobësia e shkaktuar nga mungesa e oksigjenit dhe nga mijëra emocionet që kishte përjetuar orë të fundit.

«Fillimisht kisha menduar të kontaktoja senatorin Preston, eprorin direkt të gjeneralit Kembël. Por pastaj, duke marrë parasysh se ai person asnjëherë nuk më ka bindur shumë, kam vendosur të ndjek një rrugë tjetër për të arritur tek presidenti.»

«Mendon se mund të jetë edhe ai i përshirë?»

«Ata të dy djajtë nuk ma treguan asnjëherë të vërtetën. Kanë qarkulluar zëra se Prestoni ʒshtë edhe i implikuar me prodhuesit e armëve vërtetë pak të rekomandueshme. Nuk kam besim fare tek ai.»

«Kështu që?»

«Kështu që do të drejtohem direkt tek admirali Benxhamin Uillson. Ka qenë krah i djathtë i presidentit për shumë vite dhe madje ishte një mik shumë i ngushtë i babait tim.»

«Ishte?»

Â«PÃ«r fat tÃ« keq babai na la afro dy vjet mÃ« parÃ«.Â»
 Â«MÃ« vjen keq...Â» pÃ«shpÃ«riti Elisa duke i ledhatur me Â«mbÃ«lsi krahun e majtÃ«.
 Â«Uillsoni mÃ« ka mbajtur nÃ« prehÃ«r kur isha fÃ«mijÃ«. Â«shtÃ« nga tÃ« paktÃ«t
 persona tek tÃ« cilÃ«t besoj verbÃ«risht.Â»
 Â«Nuk di Â«tÃ« them. PÃ«r sa kohÃ« qÃ« ti ke marrÃ«dhÃ«nie shumÃ« tÃ« mira
 me tÃ«, besoj se do tÃ« jetÃ« e vÃ«shtirÃ« qÃ« tÃ«ia pÃ«rcjellÃ«sh njÃ« lajm tÃ« kÃ«tillÃ«
 nÃ«pÃ«rmjet telefonit.Â»
 Â«Mund tÃ«i tregoj gjithmonÃ« ndonjÃ« foto tÃ« qytetit tÃ« tij qÃ« shihet prej kÃ«tu
 sipÃ«r.Â»
 Â«Me sensorÃ«t tanÃ« me rreze tÃ« shkurtÃ«rÂ» vÃ«rejtÃ« Azakisi qÃ« kishte ngelur
 mÃ«njanÃ« deri mÃ« atÃ«herÃ« Â«do mundemi qÃ« tÃ«u themi gjithashtu, nÃ« kohÃ« reale,
 se sa rrahje nÃ« minutÃ« ka zemra e tij.Â»
 Â«Mos bÃ«j shaka tÃ« lutemÂ» tha Elisa duke pÃ«rforcuar deklarin e e saj me njÃ« gjest
 tÃ« dorÃ«s.
 Â«Nuk mÃ« beson? AtÃ«herÃ« shiko.Â»
 Azakisi, me anÃ« tÃ« O^COM-it, shfaqÃ« nÃ« ekranin gjigand pamjen nga lart tÃ« kampit
 tÃ« profesoreshÃ«s. NÃ« pak sekonda, zmadhoi imazhin deri sa inkuadroi atÃ« qÃ« ishte tenda
 e saj e laboratorit.
 Â«Ajo qÃ« po shihni...Â»
 Â«Â«shtÃ« tenda imeÂ» thirri Elisa para se Azakisi tÃ« mbaronte fjalÃ«.
 Â«E saktÃ«. Dhe tani rrini e shikoni.Â»
 Papritmas ndodhi sikur mbulesa e tendÃ«s u zhduk fare dhe kÃ«shtu shiheshin nÃ«
 mÃ«nyrÃ« tÃ« pÃ«rsosur tÃ« gjitha objektet qÃ« gjendeshin brenda saj.
 Â«Tryeza ime e punÃ«s, librat...e pabesueshme.Â»
 Â«NÃ«se do tÃ« qe njeri brenda, do mund tÃ«ju tregoja nxehtÃ«sinÃ« e gjeneruar nga
 qarkullimi i gjakut dhe kÃ«shtu qÃ« do mund tÃ« pÃ«rlllogarisja edhe rrahjet e tij.Â»
 I kÃ«naqur padyshim nga demonstrimi u kishte bÃ«rÃ« atyre, alieni nisi tÃ« sillej rrotull me
 hap krenar nÃ«pÃ«r dhomÃ«.

Por papritur, koloneli, qÃ« nuk e kishte marrÃ« veten nga habia, pati njÃ« si shok elektrik dhe
 foli i irrituar Â«Â«shtÃ« kjo Â«nÃ«se do tÃ« qe njeriÂ«? Duhet tÃ« ketÃ« njeri brenda.
 Ku dregin kanÃ« pÃ«rfunduar dy tÃ« burgosurit?Â»
 Elisa iu afrua ekranit pÃ«r tÃ« parÃ« mÃ« mirÃ«. Â«Ndoshta i kanÃ« lÃ«vizur. A mund
 tÃ« kemi njÃ« pamje mÃ« tÃ« plotÃ« tÃ« pjesÃ«s tjetÃ«r tÃ« kampit?Â»
 Â«Pa problem fare.Â»
 NÃ« fare pak sekonda, Azakisi filloi tÃ« bÃ«nte njÃ« panoramim tÃ« kampit. SensorÃ«t
 zhbiriluan gjithandej por nuk u gjend asnjÃ« gjurmÃ« prej tÃ« dy tÃ« burgosurve.

Â«Duhet tÃ« jenÃ« arratisurÂ» pohoi shkurt koloneli. Â«Kjo do tÃ« thotÃ« se do tÃ«i
 zÃ«mÃ« krejt papritur. PÃ«r fat gjenerali Â«shtÃ« Â«suar i sigurt nga njerÃ«zit e mi. Ata tÃ« tre
 bashkÃ« do tÃ« ishin nÃ« gjendje tÃ« ngatÃ«rronin mÃ« shumÃ« se vetÃ« djalli.Â»
 Â«Nuk ka rÃ«ndÃ«siÂ» foli Elisa. Â«Tani kemi probleme vÃ«rtet shumÃ« mÃ« tÃ«
 mÃ«dha pÃ«r tÃ«u marrÃ«.Â»

As nuk e kishte mbaruar fjalÃ« kur dera e modulit tÃ« komunikimit tÃ« brendshÃ«m
 numÃ«r tre u hap. NjÃ« vajzÃ« e hijshme doli prej andej me hap tÃ« butÃ« dhe tÃ« harkuar.
 Mbante nÃ« dorÃ« njÃ« lloj tabakaje krejtÃ«sisht tÃ« tejdukshme mbi tÃ« cilÃ«n ishin vÃ«nÃ«
 disa enÃ« me ngjyra.

Â«ZotÃ«rinjÂ» lajmÃ«roi me pompozitet Azakisi duke nxjerrÃ« nÃ« dukje njÃ« prej
 buzÃ«qeshjeve tÃ« tija mÃ« tÃ« kÃ«ndshme. Â«Ju prezantoj me anÃ«taren mÃ« tÃ«rheqÃ«se
 tÃ« itinerarit tÃ« tÃ« gjithÃ« galaktikÃ«s.Â»

Xhekut, tÃ« cilit i kishte rÃ«nÃ« nofulla, pÃ«r habi arriti vetÃ«m tÃ« belbÃ«zonte njÃ«
â##mirÃ«ditaâ## tÃ« thjeshtÃ« para se tÃ« merrte njÃ« goditje tÃ« mirÃ« me bÃ«rryl midis
brinjÃ«s sÃ« dhjetÃ« dhe tÃ« njÃ«mbÃ«dhjetÃ« nÃ« anÃ«n e tij tÃ« djathtÃ«.

Ã«MirÃ« se vini nÃ« bordÃ« foli me njÃ« anglishte mjaft tÃ« cunuar. Ã«Besoj se keni uri.
Ju solla diÃ«Åka pÃ«r tÃ« ngrÃ«nÃ«.Ã«

Ã«Faleminderit, jeni shumÃ« e sjellshmeÃ« iu pÃ«rgjigj Elisa me zemÃ«rim, ndÃ«rsa
vÃ«shtronte gjithÃ« inat tÃ« dashurin e saj.

Vajza nuk shtoi gjÃ« tjetÃ«r. Vuri tabakanÃ« mbi njÃ« mbÃ«shtetÃ«se nÃ« tÃ« majtÃ«
tÃ« tyre, ndriÃ«Åoi fytyrÃ«n me njÃ« buzÃ«qeshje tÃ« mrekullueshme dhe, pas pak sekondash, u
zhduk sÃ«rish nÃ« tÃ« njÃ«jtin modul nga kishte ardhur.

Ã«E lezetÃ«me apo jo?Ã« komentoj Azakisi duke vÃ«shtruar kolonelin.

Ã«E lezetÃ«me? Kush? PÃ«r Ã«sfarÃ« po flisje?Ã« nxitoi tÃ«i pÃ«rgjigjej Xheku, duke
kujtuar goditjen e marrÃ« mÃ« parÃ«.

Azakisi shpÃ«rtheu nÃ« njÃ« tÃ« qeshur buÃ«ÅitÃ«se pastaj, me njÃ« gjest tÃ« dorÃ«s, i
ftoi tÃ« dy tÃ« hanin.

Ã«Po Ã«sa dreqin Ã«shtÃ« kjo gjÃ«ja?Ã« murmuriti Elisa ndÃ«rkohÃ« qÃ« me njÃ« veprim
shumÃ« pak elegant, provonte pjatancat e ndryshme.

Ã«MÃ«lÃ«Åi NebiriÃ« nxitoi tÃ« sqaronte alieni Ã«brinjÃ« Hanuku dhe rrÃ«njÃ« Hermesi
tÃ« ziera, tÃ« gjitha tÃ« shoqÃ«ruara nga njÃ« pije le tÃ« themi â##energjiâ##.Ã«

Ã«NÃ« restorantin Masgouf ishte gjithÃ«Åka tjetÃ«r pÃ«r tjetÃ«rÃ« foli shkurt Elisa. Ã«Por
unÃ« kam njÃ« uri prej ujku dhe mendoj vÃ«rtet se do tÃ« ha diÃ«Åka.Ã«

Kapi me duar njÃ« copÃ« brinje dhe, pa shumÃ« probleme, filloi ta ndukte gjer nÃ« kockÃ«.
Ã«Nuk Ã«shtÃ« se kjo gjÃ«ja do tÃ« na sjellÃ« dhimbje barku tÃ« pashembullta, apo jo Zak?
Provoje edhe ti, zemÃ«r. Shija Ã«shtÃ« pak e Ã«suditshme por aspak e keqe.Ã«

Koloneli, qÃ« po e vÃ«shtronte ElisÃ«n i tromaksur ndÃ«rkohÃ« qÃ« konsumonte pa
kontroll gjithÃ« ato ushqime tÃ« Ã«suditshme qÃ« gjendeshin nÃ« tabaka, u mjaftua vetÃ«m duke
belbÃ«zuar Ã«Jo, jo, faleminderit. Nuk kam uri.Ã«

Por vÃ«mendja iu tÃ«rhoq nga pamja e pazakontÃ«, si e tabakasÃ« ashtu edhe e enÃ«ve
qÃ« shÃ«rbenin si pjata. Kapi njÃ« me ngjyrÃ« tÃ« kuqe tÃ« ndezur dhe i pa pÃ«rbÃ«rjen. Ishte
e pazakontÃ« dhe e ftohtÃ« padyshim. MÃ« e ftohtÃ« nga sa duhet tÃ« ishte dhe, pavarÃ«sisht
kÃ«saj, ushqimi nÃ« brendÃ«si tÃ« saj ishte shumÃ« i nxehtÃ«. Me majÃ«n e gishtit tregues preku
lehtÃ« tÃ« gjithÃ« sipÃ«rfaqen. Ishte jashtÃ«zakonisht e lÃ«muar. Nuk dukej as prej metali, as
prej plastike. Fundja, si mund tÃ« ishte plastike? Ata e pÃ«rdornin atÃ« pÃ«r gjithÃ« qÃ«llimet e
tjera. GjÃ«ja tjetÃ«r vÃ«rtet e Ã«suditshme ishte se, pavarÃ«sisht pÃ«rsosmÃ«risÃ« sÃ« punimit
nÃ« sipÃ«rfaqe, kishte njÃ« mungesÃ« absolute tÃ« pasqyrimeve. Drita sikur ishte pÃ«rpirÃ« nga
ai material misterioz. Afroi veshin tek sipÃ«rfaqja e lÃ«muar dhe, me nyjen e gishtit tÃ« mesit,
filloi tÃ«i binte sipÃ«r me delikatesÃ«. NÃ« mÃ«nyrÃ« tÃ« pabesueshme, ena nuk nxori asnjÃ«
zhurmÃ«. Dukej sikur po trokiste mbi njÃ« top tÃ« madh prej pambuku.

Ã«Po me Ã«sfarÃ« janÃ« bÃ«rÃ« kÃ«to objekte?Ã« pyeti me tepÃ«r kureshtje. Ã«Dhe
tabakaja? Duket se janÃ« prej tÃ« njÃ«jtit material.Ã«

Azakisi, po aq i habitur nga pyetja e pazakontÃ«, iu afrua edhe ai tabakasÃ«. Mori njÃ« enÃ«
tjetÃ«r, kÃ«tÃ« herÃ« me ngjyrÃ« jeshile tÃ« zbehtÃ«, dhe e ngriti deri tek sytÃ«.

Ã«NÃ« fakt, nuk Ã«shtÃ« njÃ« â##materialâ## i vÃ«rtetÃ« dhe tamam i
pÃ«rshtatshÃ«m.Ã«

Ã«NÃ« Ã«sfarÃ« kuptimi? Ã«farÃ« do tÃ« thuash?Ã«

Ã«Ju Ã«sfarÃ« pÃ«rdorni pÃ«r tÃ« mbajtur objekte, ushqime, lÃ«ngje ose substanca nÃ«
pÃ«rgjithÃ«si?Ã«

Ã«NgaherÃ« si gjithmonÃ«, pÃ«rdorim kuti kartoni ose druri pÃ«r tÃ« transportuar
materiale. PÃ«r tÃ« shÃ«rbyer ushqimet pÃ«rdorim tenxhere metalike, pjata nÃ« qeramikÃ« dhe

gota prej qelqi, ndërsa për të transportuar ose ruajtur ushqime dhe lëngje në përrgjithësi për dorim në plastikë të formave nga më të shumëllojshmet. Æ

ÆPlastikë? Po flasim për njëjtë plastikë që na hyn edhe në punë? Æ pyeti Azakisi me habi.

ÆBesoj vërtet se po Æ iu përrgjigj menjëherë koloneli. ÆNë fakt, plastika është bërë një nga problemet më të mëdha në lidhje me ndotjen në planetin tonë. Vetë ju na keni thënë që keni gjetur sasi të tepërta gjithandej. Æ Bëri një pauzë të shkurtër pastaj shtoi ÆPrandaj për këtë arsye, oferta juaj për të rikuperuar gjithë shkëmbin na ka tunduar pa masë. Do të kishim gjetur zgjidhjen e një problemi shumë më madh. Æ

ÆPra, nëse e kuptova mirë, ju e përdorni plastikën si nënë dhe pastaj e flakni tutje pa kontroll, duke ndotur edhe cep të planetit tuaj? Æ

ÆShtë tamam këtë Æ iu përrgjigj Xheku gjithnjë e më i pësjelluar.

ÆPor është marrëzi, është absurditet. Po helmoheni vetë me duart tuaja. Æ

ÆBah, nëse vendos edhe gjithë smogun e shkaktuar nga mjetet tona të lëvizjes, nga fabrikat dhe nga sistemet për gjenerimin e energjisë do të arrijmë ta bëjmë akoma më keq. Për të mos folur pastaj për skorjet radioaktive që nuk dimë ende se si të heqim qafe. Æ

ÆJu jeni pa tru dhe për përgjegjësim. Po shkatërroni planetin më të bukur të gjithë sistemit diellor. Dhe për fat të keq, faji është edhe i yni. Æ

ÆSi i juaji? Æ

ÆBah, ishim në që modifikuam ADN-në tuaj, qindra mijëra vite më parë. Ju kemi dhuruar një inteligjencë më të lartë nga gjithë qeniet e tjera të Tokës, dhe ju si e keni përdorur? Æ

ÆE kemi përdorur për ta shuar planetin drejt shkatërrimit. Æ Xheku fliste duke mbajtur kokën ulur, si një student që merr një notë pakaluese nga mësuja për mos kryerjen e detyrave. ÆPor tani jeni kthyer. Shpresoj shumë që mund të na ndihmoni për të sistemuar dhe më të kemi shkaktuar. Æ

ÆNuk besoj se do të jetë aq e lehtë Æ foli Azakisi gjithnjë e më i shqetësuar. ÆFalë analizës së bërë nga Petri mbi gjendjen e oqeanëve tuaja, kemi mundur të zbulojmë se sasia e peshqve që gjenden në të është pakësuar me mbi tetëdhjetë për qind nga hera e fundit që kemi qenë këtu. Si është e mundur të ndodhë? Æ

Xheku, në atë moment, do të ishte rrëzuar me dëshirë në dyshe nëse do të mundte. ÆNuk ka justifikime arriti vetëm të thoshte me një fije zëri. ÆJemi vetëm një mori qeniesh arrogantësh, mendjemdhënish dhe të shmendurish. Æ

Elisa, që i kishte dëgjuar në heshtje të gjitha qortimet e Azakisit, kapërdiu copën e fundit të mëllësisë së Nebirit, fshihi buzën me shpirtin e dorës, pastaj foli qetë qetë ÆShiko se nuk jemi aspak këtë, e di apo jo? Æ

Alieni e vë shtroi me habi, por ajo vazhdoi me vendosmëri. ÆJanë të ashtuqajturit në fuqishmitë që na kanë katandisur në këtë gjendje. Pjesa më e madhe e njerëzve normalë përpiqen edhe ditë për mbrojtjen e ambjentit dhe të të gjitha formave jetësore që popullojnë planetin tonë të dashur. ÆShtë e lehtë të vish nga miliona kilometra, pas mijëra vitesh dhe të bësh moral. Na keni dhënë madje dhe inteligjencën por nuk na keni lënë as edhe një copë manuali për të na udhëzuar se si ta përdorim! Æ

Xheku e vë shtroi dhe e kuptoi sa i dashuruar pafundësisht ishte pas asaj gruaje.

Azakisi kishte mbetur gojëhapur. Nuk e priste natyrisht një reagim të këtij lloji. Elisa, në kundërshtim, vazhdoi e padukurajuar ÆNëse vërtet doni të na jepni ndonjë dorë, duhet që të na vini në dispozicion të gjitha njohuritë tuaja teknologjike, mjekësore dhe

shkencore në njërë kohë sa më të shkurtër që të mundni duke parë se nuk do të qëndroni shumë gjatë mbi këtë planet të shkatërruar. »

«Po, po, në rregull. Mos u nxeh shumë » u mundua të thoshte Azakisi. «Më duket se jemi në një dispozicionin tuaj duke mos ngurruar fare që të ju japim ndihmën tonë, apo jo?»

«Po tamam, ke të drejtë. Të kërkohet të falur. Fundja do të mundnit që të merrnit plastikën tuaj dhe të ishit kthyer andej nga keni ardhur pa përshëndetur kurse ju jeni këtu duke vënë në rrezik jetën tuaj bashkë me ne.»

Elisa ishte penduar vërtet për reagimin që kishte bërë. Dhe kështu për ta shëdramatizuar disi, foli me gëzim «Megjithatë ushqimi ishte i mirë vërtet.» Pastaj, iu afrua alienit dhe duke e parë nga koka te këmbët foli butësisht «Më falni, nuk duhej ta kisha bërë.»

«Mos u shqetëso, të kuptoj shumë mirë dhe, për të treguar që nuk mbaj asnjë mënyrë, po të dhuroj këtë.»

Elisa i zgjati dorën e porsahapur dhe Azakisi la që të binte një objekt shumë i vogël dhe i errët.

«Të faleminderit, por shfarë është kjo?» e pyeti me kureshtje.

«Është zgjidhja për problemin që keni më plastikën.»

Nasiria â## Darka

Fill pasi senatori e kishte ndërrprerë bisedën fare shkurt, t'atë tre ngelën p'atë pak. A'staste duke v'ështuar ekranin q'atë kishin p'atë rpara, i cili shfaqte vizatime abstrakte shumë ngjyër'she t'atë lidhur nj'atëri mbi tjetrin n'atë l'atë vizje pa fund.

Atë dhe si i b'atë het tani? Atë pyeti tipi i gjat'atë dhe i holl'atë, duke e ndërrprerë atë lloj hipnoze kolektive.

Atë Un'atë e kisha nj'atë ide'atë u p'atë rgjigj ai i sh'atë ndoshi. Atë U b'atë ca si shumë q'atë nuk v'atë m'atë gj'atë n'atë goj'atë dhe gjithandej shoh hamburger. Atë

Atë E ku mendon q'atë t'atë gjesh tani nj'atë hamburger? Atë

Atë Nuk kam asnj'atë ide por di q'atë do m'atë bjer'atë t'atë fik'atë t'atë n'atë se nuk ha di'atë ska menj'atë her'atë. Atë

Atë Po i shkreti ti, tani do t'atë t'atë bjer'atë t'atë fik'atë t'atë komentoi ai i holli me nj'atë z'atë prej f'atë mije. Pastaj ndryshoi tonin duke th'atë n'atë Atë Me gjith'atë ato rezerva q'atë ke v'atë n'atë n'atë A'sdo an'atë do t'atë mundje q'atë t'atë rrije edhe nj'atë muaj pa ngr'atë n'atë fare. Atë

Atë Mir'atë pra, tani ju t'atë dy mjaft m'atë me k'atë to budallall'atë qe'atë foli ftoht'atë gjenerali. Atë Duhet t'atë studiojm'atë nj'atë plan veprimi. Atë

Atë Por un'atë, me stomak bosh, nuk arsyetoj mir'atë Atë ia ktheu menj'atë her'atë trashalوقي.

Atë Mir'atë atë her'atë Atë tha Kemb'atë lli duke ngritur duart n'atë shenj'atë dor'atë zimi. Atë Shkojm'atë t'atë ham'atë di'atë ska. Planin do ta studiojm'atë n'atë tryez'atë n'atë e vog'atë l, aq m'atë tep'atë r q'atë kemi shumë koh'atë n'atë dispozicion para se senatori t'atë mb'atë rrij'atë k'atë tu. Atë

Atë Kjo A'sht'atë ajo q'atë duhet t'atë thuhet, gjeneral'atë u shpreh i k'atë naqur ai trashalوقي. Atë Di nj'atë vend aspak t'atë keq ku b'atë jn'atë nj'atë gjell'atë fantastike me mish dashi me patate, karrota dhe bizele, me shije salce curry. Atë

Atë Bah, duhet t'atë them se, pas k'atë tij p'atë rshkrimi shumë t'atë holl'atë sish'atë m, edhe mua po m'atë vjen p'atë r t'atë ngr'atë n'atë Atë foli ai holli nd'atë rkoh'atë q'atë f'atë rkonte duart me shpejt'atë si.

Atë N'atë rregull atë her'atë, m'atë bind'atë t'atë shtoi gjenerali duke u ngritur nga karrigia. Atë Shkojm'atë, por t'atë p'atë rpiqemi q'atë mos t'atë futemi n'atë telashe. Edhe pse me siguri nuk do ta ken'atë zbuluar akoma, un'atë n'atë fakt jam nj'atë i arratisur. Atë

Atë Po pse, ne t'atë dy jo? Atë ia ktheu ai i holli. Atë Jemi arratisur nga kampi dhe me siguri q'atë po na k'atë rkojn'atë gjithandej. Sidoqoft'atë, p'atë r momentin mos ta A'sajm'atë kok'atë n fare. Atë

Pas pak minutave, nj'atë makin'atë e err'atë t'atë ku brenda ishin tre personazhet e dyshimt'atë, A'sante vet'atë timthi n'atë p'atë r nat'atë, p'atë rgjat'atë rrug'atë ve gjys'atë m t'atë shkretuara t'atë qytetit, duke ngritur nj'atë re pluhuri t'atë im'atë t'atë dhe t'atë holl'atë gjat'atë rrug'atë s.

Atë Ja pra arrit'atë m, ja ku A'sht'atë Atë foli ai trashalوقي q'atë rrinte i ulur n'atë sediljen e mbrapme. Atë A'sht'atë pak von'atë por un'atë e njoh pronarin. Nuk do t'atë ket'atë problem. Atë

Tipi i holl'atë, q'atë ishte duke ngar'atë makin'atë n, k'atë rkoi nj'atë vend q'atë t'atë mos dukej p'atë r parkimin e makin'atë s. B'atë ri nj'atë xhiro rreth e qark godin'atë s pastaj u fut posht'atë nj'atë tende t'atë pasigurt'atë t'atë nj'atë barake t'atë braktisur. Zbriti shpejt nga makina dhe, me nj'atë veprim t'atë kujdessh'atë m, v'atë shtroi me v'atë mendje gjith'atë zon'atë n rreth e rrotull. Nuk kishte asnjëri.

B'atë ri nj'atë xhiro t'atë makin'atë s, hapi der'atë n e pasagjerit dhe tha Atë Gjith'atë ska A'sht'atë e qet'atë gjeneral. Mund t'atë shkojm'atë. Atë

Trashalوقي zbriti edhe vet'atë nga vetura dhe u drejtua me hapa t'atë shpejt'atë p'atë r nga hyrja kryesore e lokalit. Provoi t'atë rrotullonte dorez'atë n, por hi'atë. Dera ishte e mbyllur por drita brenda saj ishte ende e ndezur. Atë her'atë u p'atë rpoq q'atë t'atë shikonte vjedhurazi p'atë rmes xhamit, por perdet e trasha me ngjyra nuk e lejuan t'atë shihte shumë. Pa humbur m'atë koh'atë, nisi t'atë trokiste me forc'atë dhe nuk ndaloi derisa pa nj'atë burr'atë t'atë vog'atë l, me flok'atë t'atë zeza ka'atë surrela, q'atë b'atë nte roje nga mbrapa tend'atë s.

«Po Æsa dreqin...» kishte nisur t« thoshte burri i vog«l me ton shum« t« irrituar, por kur njohu mikun e tij trupmadh, nuk e p«rfundoi fjalint« dhe hapi der«n.

«Ah, qenke ti. Por Æsfar« b«n n« k«t« or«? Dhe cil«t jan« k«ta zot«rinjt«?»

«Ej, si je hajdut i vjet«r? K«ta jan« dy miqt« e mi dhe jemi t« tre shum« t« uritur.»

«Por lokali «sht« i mbyllur, tashm« e kam pastruar guzhin«n dhe po b«hesha gati p«r t«u larguar.»

«Kam mendimin se ky miku im mund t« t« bind« m« mir« se un«» dhe i tundi mu p«rpara hund«s nj« kartmonedh« nj«qind dollar«she.

«Bah, n« fakt... duhet t« them se di v«rtet si t« m« b«sh p«r vete» u p«rgjigj burri i vog«l, duke e t«rhequr me shpejt«si kartmonedh«n nga duart e trashaluqit dhe duke e zhdukur at« n« xhepin e ve«sant« t« k«mish«s. «Hyni, ju lutem» shtoi ai duke e hapur der«n tej e tej dhe duke b«r« n« t« nj«jt«n koh« nj« gjest kortezie t« leht«. T« tre ata, pasi hodh«n nj« shikim t« shkurt«r nga mbrapa p«r t«u siguruar se askush nuk po i p«rgjonte, u fut«n nj«ri pas tjetrit, brenda restorantit t« vog«l.

Lokali isht« i p«rb«r« nga dy ambiente dhe nuk dukej se ishte punuar n« m«nyr« t« ve«sant«. DysHEMEJA ishte b«r« me tulla t« pasheshuara n« ngjyr« t« err«t. N« dhom«n m« t« madhe, tre tavolina t« shkurtra t« rrumbullak«ta, t« mb«shtetura secila prej tyre mbi nj« tapet t« vjetruar dhe me ngjyra shum« t« zbehta, ishin rrethuar nga jast«k« edhe ato n« gjendje t« keqe. Nd«rsa n« dhom«n tjet«r, arredimi ishte n« nj« stil pak m« oksidental dhe dukej se ishte shum« m« â###intimâ###. Perde t« m«dha me ngjyra t« ngrohta mbushnin t« gjitha faqet. Ndri«imi ishte i plot« dhe ambienti ishte padyshim m« mir«prit«. Dy tavolina t« vogla ishin vendosur tashm«, gati p«r klient«t e dit«s s« nes«rme. Mbi secil«n prej tyre nj« mbules« jeshile e err«t me zbukurime t« ndryshme, peceta prej s« nj«jt«s ngjyr«, pjatat nj«ra sip«r tjetr«s n« qeramik« t« Æsel«t dhe me an«t prej argjendi, pirun«t nga e majta, lug«t dhe thikat nga e djathta, dhe n« mes, nj« qiri i gjat« n« ngjyr« t« verdh« t« err«t i v«n« n« nj« shandan t« vog«l t« gurt« n« ngjyr« t« zez«.

«A mund t« shkojm« andej?» pyeti tipi i sh«ndosh«, nd«rkoh« q« me dor«n e djatht« tregonte dhom«n m« t« vog«l.

Pa iu p«rgjigjur, burri trupvog«l me flok«t kaËsurrela l«vizi beftas drejt sallonit, afro i dy tavolinat, rregulloi karriget dhe, pasi kishte b«r« nj« gjest t« k«ndsh«m prej kortezie dhe nj« gjest t« madh dhe t« duksh«m me krah«, tha «Ju lutem zot«rinj, k«shtu do t« jeni m« rehat.»

T« tre u rregulluan n« tavolin« dhe trashaluqi i tha «Na p«rgatisni specialitetin tuaj dhe nd«rkoh« na sillni tre birra.» Pastaj, pa i dh«n« shkas p«r t«u kthyer p«rgjigje, shtoi «Mos b«j dredha me mua. E di q« ke disa arka t« fshehura n« ndonj« vend.»

Gjenerali priti deri sa pronari i lokalit t« futej n« kuzhin«, pastaj filloi t« b«nte koment mbi bised«n q« kishin patur pak m« par«. «Senatori «sht« nj« person i paskrupullt. Duhet t« kemi shum« kujdes me t«. N«se diËska do shkoj« keq, ai nuk do ngurronte as edhe p«r nj« moment t« faj«soj« ndonj« nga ne p«r t« shp«tuar l«kur«n e vet.»

«Do t« na eci mbar«» iu p«rgjigj trashaluqi. «K«tu duket se na duan t« gjith« si t« marr«, eh?»

«T« mundohemi ta b«jm« pun«n ton« sa m« mir« dhe nuk do t« ndodh« asgj« prej gj«je» komentoi ai i holli, q« kishte ndenjur n« heshtje deri at«her«. «I njoh mir« k«ta njer«z, n«se nuk do krijojm« probleme dhe do t« zbatojm« at« Æska na «sht« urdh«ruar, do t« shkoj« gjith«ska qet« e qet« dhe secili prej nesh do t« ket« shp«rblimin q« meriton.»

«Po, një plumb mu në mes të ballit» komentoi trashalوقي me qetësi.

«Ec tani, mos ndill tersin si gjithmonë». Deri më tani, ka shkuar mirë gjithmonë, apo jo?»

«Po tamam, deri më tani.»

Ndërkohë, i fshehur në kuzhinë, pronari i lokalit po fliste nën zë në telefon, në arabisht «#shtë fiks ai po të them.»

«Më duket e pabesueshme që ka ardhur andej nga ty pa eskortë e duhur.»

«#shtë i shoqëruar nga dy të tjerë. Një rin e njoh shumë mirë dhe jam i sigurt se bën pjesë në ndonjë organizatë të pazakontë që mund të ishte, në një farë mënyre, e lidhur me të.»

«A mundesh dot të bësh një foto dhe të ma dërgosh? Nuk do doja të futesha ndonjë ngatërrese dhe pastaj të marr vesh se bën het fjalë thjesht për një person tjetër.»

«Mirë atëherë, po shoh se çfarë mund të bëjë. Më jep ndonjë minutë kohë.»

Burri mbylli komunikimin, aktivizoi telekamerën në celular, e futi në xhepin e veçantë të kësaj mishë në mënyrë që objektivi të rrinte lehtësisht i zbuluar dhe, mori një tabaka alumini, dhe vuri sipër saj tre gota të bollshme. Hapi tre shishe të birrës dhe i vuri në anë të ashpër të gotave. Ngriti tabakanë me dorën e djathtë, mori frymë thellë dhe u nis drejt tavolinës që ishte zënë nga tre darkuesit.

«Shpresoj që marka të jua përlejë» tha ndërkohë që ndante pijet. «Për fat të keq nuk kemi shumë lloje. Ligjet këtu janë shumë të ashpra për rrsë dhe për rrsë pijeve alkoolike. »

«Po po, në rregull, mos u shqetëso» foli trashalوقي ndërkohë që kapte një shishe dhe e derdhte në gotë duke e mbushur plot me shukumë.

Atëherë burri, duke bërë shumë kujdes që të pozicionohej mu përpara gjeneralit, mori një gotë, e ktheu pak anash dhe hodhi në të gati gjysmën e shishes. Pastaj duke bërë të njëjtën gjë më atë që kishte i holli, foli «Ja kështu bëhet. Nuk #shtë puna se një iraken i shkretë duhet të mendojë tre amerikanë ve si hidhet birra, apo jo?»

Një e qeshur bujë se shpërtheu spontanisht nga të tre darkuesit të cilët, ngritën gotat dhe i tringëllin me një doli plot urime të mira.

Pronari, pasi kishte bërë po atë shenjë politese, u tërhoq për të futur sërisht në kuzhinë. Pasi kishte kapërcyer pragun dhe u sigurua se askush nuk po e shihte, kontrollloi celularin e vet për të verifikuar foton që sapo ishte shkrepur. Pamjet ishin pak z të turbullta por fytyra e gjerë e gjeneralit Kembëll shihej mirë. Dërgoi menjëherë filmimin tek numri që kishte marrë më parë dhe priti me durim. Nuk kaloi as një minutë kur një dridhje e lehtë e telefonit e sinjalizoi për një telefonatë hyrëse.

«#shtë ai» foli zëri nga ana tjetër. «Maksimumi brenda një ore do të jemi aty. Mos i lë të ikën më përpara për asnjë arsye.»

«Sapo kanë ardhur dhe duhet akoma që të fillojnë të hanë. Keni të gjithë kohën e mundshme» dhe mbylli telefonin.

Anija kozmike Theos â## Admirali

Elisa ishte akoma duke kqyrur objektin e vogël dhe të Ëuditshëm që Azakisi ia kishte lënë në dorë, kur dera e modulit të komunikimit të brendshëm numëro gjashtë u hap. Petri, me një pamje padyshim rrezatuese, doli prej andej me celularin e kolonelit në dorë.

«Ia dola mbanë» foli ëose të paktën shpresoj. Iu afrua shpejt të treve që qëndronin në mes të kabinës së komandimit dhe vazhdoi të shtej një sistem padyshim i vjetruar por mendoj se kam identifikuar parimin e funksionimit. U kapa mbas një rit prej atyre satelitëve që rrotulloheshin përreth planetit në një orbitë shumë më të shkurtër nga e jona dhe besoj se tani të shtej e mundur që të realizojmë një â##telefonatëâ##.

«Je i madh, miku im» u shpreh Azakisi. «Nuk kisha dyshime se do të ia dilje mbanë».

«Para se të këndojmë për fitore, të shohim nëse funksionon vërtetë» foli Xheku, duke ia marrë celularin alienit nga duart. Koloneli e pa me kujdes ekranin pastaj tha me habi «E pabesueshme, ka tre shkallë sinjalesh».

«Ec tani, provoje» i sugjeroi Elisa gjithë ankth.

Xheku shfletoi shpejt listën e emrave dhe gjeti numrin e admiralit Uillon. Por para se ta merrte, i hipi një dyshim «Po sa do të jetë ora tani në Uashington?»

«Atëherë, duhet të jetë gati dy e gjysëm e mbasditesë» ia ktheu Elisa, pasi i kishte hedhur një shikim orës së dorës.

«Në rregull, atëherë po e provoj» Xheku mori frymë thellë pastaj shtypi tastin â##DËRGOâ##. Telefoni po binte. E pabesueshme...

Priti me durim dhe vetëm pas ziles së shtatë një zë të jerrës dhe i thellë u përçgjigj «Admirali Benxhamin Uillon, me kë po flas?»

«Admiral, jam koloneli Xhek Hadson. Më dëgjoni?»

«Sigurisht bir, fort dhe qartë. Shtej kënaqësi që të dëgjoj zërin pas kaq shumë kohësh. Gjithëëska në rregull?»

«Admiral... Po, po, faleminderit...» Xheku ishte shumë në siklet dhe nuk dinte vërtet se nga të ia fillonte. «Po ju shqetësoj për një të shtej me shumë urgjencë dhe që të shtej me të vërtetë e jashtëzakonshme».

«Për hir të Zotit, biri im, mos më lër të qëndroj kaq shumë në pritje. A drejtin po ndodh?»

«Bah, nuk të shtej e lehtë për të u shpjeguar. Ju keni besim tek unë, apo jo?»

«Sigurisht që po, të shtej kjo pyetje».

«Ajo që do të ju them mund të ju duket absurde por mund të ju siguroj se të shtej më se e vërtetë».

«Xhek, nëse nuk më thua menjëherë diëska, zemra ime e shkretë mund të ndalë së rrahuri».

«Në rregull» Koloneli bëri një pauzë të shkurtër, pastaj foli me një frymë «Unë, në këtë moment, gjendem në orbitën përreth Tokës. Jam në një anije kozmike aliene dhe kam lajme të tmerrshme për të ia komunikuar direkt presidentit të Shteteve të Bashkuara. Ju jeni i vetmi person tek i cili kam besim dhe që mund të më vini në kontakt me të. Ju betohem, për kujtimin e babait tim, që nuk të shtej shaka».

Kaluan shumë sekonda ku nuk u dëgjua asnjë zë të dilte nga altoparlanti i telefonit. Për një të shtej Xheku pati frikë se mos admiralit i ra pika. Pastaj zëri i të jerrës nga ana tjetër foli «Vërtetë që po më merr në telefon prej andej lart? Po si drejtin ia arrite të më marrësh?»

Uillson Æ«shtÆ« njÆ« person i jashtÆ«zakonshÆ«m. NÆ« vend qÆ« tÆ« merakoset pÆ«r alienÆ«t, po pyet se si mundet qÆ« tÆ« pÆ«rdoret celulari prej kÆ«tej... Fantastike...

Æ«Bah, me teknologjinÆ« e tyre arritÆ«n qÆ« tÆ« bÆ«jnÆ« njÆ« lloj lidhje me njÆ« satelit pÆ«r telekomunikacione. Nuk di Æ«tÆ« tÆ« them mÆ« tepÆ«r.Æ»

Æ«AlienÆ«t. Po nga erdhÆ«n? E Æ«shtÆ« kjo katastrofÆ« qÆ« do tÆ« ndodhÆ«? Pastaj pse do tÆ« kenÆ« marrÆ« pikÆ«risht ty? Æ»

Æ«Admiral, Æ«shtÆ« histori e gjatÆ« tÆ« cilÆ«n shpresoj shumÆ« qÆ« tÆ« kem kohÆ« pÆ«r tÆ«jua treguar, por tani gjÆ«ja mÆ« e rÆ«ndÆ«sishme Æ«shtÆ« qÆ« tÆ« mÆ« vini nÆ« kontakt me Presidentin sa mÆ« shpejt qÆ« tÆ« jetÆ« e mundur. Æ»

Æ«Djali im, unÆ« tÆ« besoj verbÆ«risht, por, pÆ«r ta pÆ«rcjellÆ« njÆ« histori tÆ« tillÆ« tek Presidenti ynÆ« i dashur, do tÆ« mÆ« duhet diÆ«ska mÆ« shumÆ« se thjesht njÆ« telefonatÆ« e jotja.Æ»

Æ«E imagjinoja dhe mÆ« duket e drejtÆ«Æ» vazhdoi Xheku. Æ«Dhe nÆ«se do tÆ« thoja se ju, nÆ« kÆ«tÆ« moment, jeni ulur mbi njÆ« kolltuk ngjyrÆ« kafe tÆ« errÆ«t dhe keni njÆ« kopje tÆ« New York Times mbi gju, thÆ«niet e mia do tÆ« rezultonin mÆ« bindÆ«se?Æ» Petri kishte arritur tÆ« identifikonte vendndodhjen e admiralit pÆ«rmes sinjalit tÆ« telefonit tÆ« tij, kishte pozicionuar Theosin pikÆ«risht nÆ« zenitin e qytetit dhe kishte aktivizuar sensorÆ«t me rreze tÆ« shkurtÆ«r duke i shÆ«njestruar direkt e tek burimi i rrezatimeve.

Æ«PÆ«r hir tÆ« ZotitÆ» thirri admiralit duke kÆ«rcyer nÆ« kÆ«mbÆ« dhe duke rrÆ«zuar gazetÆ«n nÆ« tokÆ«. Æ«Po si dreqin arrite ta marrÆ«sh vesh? KÆ«tu nuk mund tÆ« ketÆ« telekamera tÆ« fshehura. Zyra ime kontrollohet Æ«do ditÆ«.Æ»

Æ«Bah, ajo me tÆ« cilÆ«n po tÆ« shoh, nuk Æ«shtÆ« tamam njÆ« Æ«telekamerÆ«Æ». Le tÆ« themi se Æ«shtÆ« njÆ« sistem vrojtimi absolutisht i jashtÆ«zakonshÆ«m. Gjendemi 50.000 kilometra nga Toka dhe do mundesha tÆ« lexoja gazetÆ«n tÆ«nde pa problem fare. Madje mund tÆ«ju thoja se sa rrahje ka zemra juaj nÆ« kÆ«tÆ« moment.Æ»

Æ«Po bÆ«n shaka, apo jo?Æ»

Xheku i hodhi njÆ« vÆ«shtrim Petrit i cili ndryshoi menjÆ«herÆ« modalitetin e pamjes.

Tani admiralit dukej si njÆ« figurÆ« e kuqÆ«rremtÆ« me disa hijÆ«zime verdhoshe dhe gri tÆ« errÆ«t. SipÆ«r nÆ« tÆ« djathtÆ« tÆ« ekranit u shfaqÆ«n disa numra. Xheku i lexoi dhe vazhdoi tÆ« thoshte Æ«Zemra jote po rreh me 98 rrahje nÆ« minutÆ« dhe tensioni jot arterial Æ«shtÆ« 135/90 mmHg.Æ»

Æ«Ehh, e di, Æ«shtÆ« pak i lartÆ«. Marr edhe ilaÆ«se pÆ«r ta mbajtur nÆ«n kontroll por jo gjithmonÆ« arrij. E di ti, mosha...Æ» Pastaj, u mendua pÆ«r njÆ« Æ«ast dhe tha Æ«Por e gjitha kjo Æ«shtÆ« absolutisht e jashtÆ«zakonshme, Æ«shtÆ« e mahnitshme. Mendon se mund tÆ«ia dalÆ«sh tÆ« bÆ«sh tÆ« njÆ«jtÆ«n gjÆ« edhe me Presidentin?Æ»

Æ«Mendoj vÆ«rtet se poÆ» ia ktheu Xheku duke kÆ«rkuar qetÆ«sim me vÆ«shtrimin hedhur nÆ« drejtim tÆ« Petrit, i cili u mjaftua me njÆ« tundje tÆ« lehtÆ« tÆ« kokÆ«s.

Æ«Mund tÆ« mÆ« sinjalizojë tÆ« paktÆ«n pÆ«r ndonjÆ« gjÆ« qÆ« do tÆ« ngjasÆ«? Duke patur parasysh qÆ« kanÆ« prishur terezinÆ« e tyre dhe kanÆ« ardhur prej kushedi se ku pÆ«r tÆ« na e bÆ«rÆ« tÆ« ditur, duhet tÆ« jetÆ« njÆ« ngjarje vÆ«rtet tepÆ«r serioze.Æ»

Æ«NÆ« rregull, mÆ« duket e drejtÆ« qÆ« ta merrni vesh.Æ»

Elisa po e nxiste qÆ« tÆ« vazhdonte mÆ« tej duke bÆ«rÆ« me gjeste tÆ« mÆ«dha me duar dhe grimasa tÆ« Æ«suditshme me gojÆ«.

Æ«Planeti i tyre Æ«shtÆ« duke iu afruar me shumÆ« shpejtÆ«si planetit tonÆ«. NjÆ« nga satelitÆ«t e tij, Kodoni mÆ« saktÆ«, do tÆ« na cekÆ« nÆ« mÆ« pak se shtatÆ« ditÆ« dhe mund tÆ« shkaktojÆ« njÆ« sÆ«rÆ« pÆ«rmbysjesh tÆ« tmerrshme klimaterike. Madje edhe orbita jonÆ« dhe ajo e HÆ«nÆ«s mund tÆ«i ndjejnÆ« pasojat. Mbi planetin tonÆ«, dallgÆ« tÆ« pazakonta mund tÆ« pushtojnÆ« sipÆ«rfaqen e tokÆ«s dhe ujÆ«rat mund tÆ« fshijnÆ« nga dheu miliona e miliona njerÆ«z. Si konkluzion, me pak fjalÆ«, njÆ« katastrofÆ«.Æ»

Admirali kishte ngelur pa fjalë. U plandos rëndë mbi kolltukun ngjyrë kafe dhe, me një fije zëri, arriti vetëm të merrte rriste. Është do më bjerë pika.

Është fakt, miqtë tanë këtu, do të ishin kë naqur të na vinin në dispozicion një sistem që është në gjendje të frenonte shumicën e pasojave shkatërrimtare por është një proshedurë shumë me rrezik dhe e pa eksperimentuar ndonjëherë më parë. Akoma më tej, edhe nëse gjithë kështu do të shkonte në më të mirë në varianteve, nuk do të arrijmë të kapë rrejmë situatën fare pa pasoja. Një pjesë e ndikimit planetar, edhe pse e vogël, për fat të keq nuk do të mund të shmanget. Kështu që, do duhet të organizohemi për të pakësuar në minimum dëmet dhe humbjet.

Është Biri im iu për gënjigj dobët admirali. Është Vërtet mendoj se Presidenti duhet të dijë menjëherë gjithë kështu për atë që më treguat. Shpresoj vetëm, për ty dhe për mua, që kjo të mos jetë shaka, pasi asnjë prej nesh nuk do të ia hedhë paqë edhe pse, në shpirtin tim, uroj shumë që të jetë shaka. Ndoshta thjesht më ka zënë gjumi mbi kolltuk dhe pas pak do të zgjohem duke u bërë i vetëdijshëm se kjo nuk është gjë tjetër veçse një ankth i frikshëm.

Do të më pëlqente shumë edhe mua, gjeneral. Por për fat të keq, kjo nuk është një rëndë e keqe por e vërteta sade dhe lakuriqe. Kam besim tek ty për ta shuar këtë të lajm tek veshi i Presidentit.

Është rregull. Më lër vetëm pak kohë për të gjetur kanalin e duhur. Si mund të kontaktoj?

Mendoj se thjesht mund të marrësh në këtë numër tha Xheku ndërkohë që hidhte vështrimin nga Petri i cili, me një pamje shumë dyshuese, rrudhte supet. Duhet të funksionojë vazhdoi Xheku. Sidoqoftë, brenda një ore nëse nuk dëgjohet gjë prej teje, atëherë do të marr vetë, në rregull?

Dakord. Dëgjohemi më vonë.

Ju falenderoj për masën tha koloneli dhe mbylli këtë bisedë. Qëndroi për pak sekonda krejt pa lëvizur me vështrimin të humbur më kot pastaj, i kthyer nga të tre që ishin për qendruar tek lëvizja e tij e buzëve, tha me shumë qetësi: Do të na ndihmojë.

Shpresojmë për mirë. Ia ktheu Elisa pak dyshuese. Nuk besoj se do të jetë e lehtë të bindësh Presidentin që ky nuk është bllof.

Vetëm ai do mundet që të dilte mbanë në një ndërmarrje të tillë. Të japim vetëm pak kohë. Pastaj, i kthyer nga Petri, tha: Me sensorët e tu apo shfarëdo mjeti tjetër që do të përordosh, përpiqu që të realizosh një spektakël të bukur. Duhet të shudisim me diçka vërtetë jashtëzakonshme dhe që të mund të lërë të gjithë gojëhapur.

Do merrem unë me këtë ia ktheu Petri me një buzëqeshje të djallëzuar. Efektet speciale natyrisht që nuk na mungojnë.

Nëse dëshiron, mund të të tregoj pozicionin e saktë të Shtëpisë së Bardhë, rezidencën zyrtare të presidentit të Shteteve të Bashkuara të Amerikës dhe të Pentagonit, që është selia e përgjithshme e Departamentit të Mbrojtjes.

Pra foli Elisa duke iu afruar Azakisit për kohë që ju të dy zbaviteni duke na frikësuar në të gjorët këtu në Tokë, do më pëlqente që ti tani më shpjegoje se është ajo gjëja e shudishme që më dhe më përpara.

Si po të thoj, mendoj se mund të jetë zgjidhja e gjithë problemeve që keni me mbetjet.

Tani mos do më thuash se do më mjaftonte ta ndizja për të zhdukur gjithë plastikën që është vëndallë, apo jo?

«Për fat të keq, një gjatë të tillë nuk e kemi shpikur akoma por kjo do mund të##ju ndihmonte që ta zëvendësonit.»

«Po të dëgjosh gjithë vëmendje» dhe ia dorëzoi.

«Ky objekt i vogël nuk është gjatë tjetër veçse një mini gjenerator i fushës së forcës. Falë një programimi të thjeshtë është një gjendje të marrë sëfarë doloj forme që të dojë.»

«Nuk e kuptova.»

«Tani po ta tregoj. Hape dorën.» Azakisi shtrëngoi me delikatesë katrorin e vogël ngjyrë të errët midis gishtit të madh dhe atij tregues dhe ia mbështeti në pëllëmbë në hapur dorës. Nuk kaloi as një sekondë kur, si me magji, një vazo shumë e bukur në mijëra ngjyra iu duk në dorë.

«Po kështu...» Elisa e frikësuar, tërhoqi dorën instiktivisht dhe e lëshoi vazën e cila ra në tokë duke kalëruar në mënyrë të rregullt aty ku, por pa u thyer dhe, mbi të gjitha, pa nxjerrë asnjë zhurmë.

«Më falni» arriti vetëm të pëshpëriste Elisa me keqardhje. «Vërtet që nuk e prisja» dhe u ul për ta marrë.

E mori, e ngriti sipër kokës dhe filloi ta kqyrte nga të gjitha këndet. Pavarësisht sipërfaqes absolutisht të lëmuar, nuk dukej se e pasqyronte dritën në ndonjë farë mënyre. Në prekje objekti ishte pak më i ftohtë nga kështu priste dhe nuk dukej të ishte bërë nga ndonjë material i njohur.

«Kjo gjëja është absolutisht e jashtëzakonshme. Por si ia arrite?»

«Kështu e gjitha merita jote» ia ktheu Azakisi duke i treguar objektin e vogël të zëgjante sikur ishte montuar në fundin e vazos. «Kështu ai që po gjeneron një fushë force formës që sheh.»

«Dhe do mundje që ta bëjë edhe formën e shishe?»

«Sigurisht» iu përgjigj Azakisi me një buzëqeshje. «Shiko» dhe duke u shprehur kësthtu, mbështeti një në gishtit tregues mbi katrorin e vogël dhe vazojë u zhduk. E shtrëngoi për rëndësi duke mbështetur sipër gishtin e madh dhe një shishe elegante në ngjyrë blu prej kobalti, me qafë të gjatë dhe të hollë, u shfaq nga hi.

Elisa kishte ngelur me gojë hapur dhe iu desh pak sa ta merrte veten. Pastaj, pa i hequr sytë nga objekti i sapo krijuar, tha me një zë që i dridhej nga emocioni «Xhek hajde, duhet patjetër që ta shohësh këtë.»

Koloneli, që tashmë i kishte dhënë Petrit të gjitha udhëzimet për identifikimin e dy objektivave, u drejtua nga ajo dhe, me hap të qetë, iu afrua. Vështrroi i shpërqendruar objektin që mbante në dorë Azakisi dhe, me një pamje të mërziut, tha «Një shishe? Po kështu gjëje do ishte aq interesante për të##u për?»

«Tamam, një shishe» iu përgjigj Elisa e zemëruar. «Vetëm se deri pak minuta më parë ishte një vazo me ngjyra shumë e bukur.»

«Hajt pra, mos u tall me mua.»

«Tregoj, Zak.»

Alieni zbatoi atë veprim të thjeshtë të njëjtin si më parë dhe këtë herë, midis duarve të tij, u shfaq një sferë e madhe në ngjyrë të zezë si zifti.

«E marrtë djalli» shfryu koloneli duke bërë një kërcim mbrapa.

«Këtë duhet ta njohësh, apo jo?» tha Azakisi, ndërkohë që përfaqësoi atë top me diametër afro një metër.

«Po, po» foli profesresha e gjitha e emocionuar. «Kështu identike me atë që gjetëm të propozuar në kamp, brenda asaj enës misterioze prej guri.

«Dhe kishte edhe tre të tjera» shtoi koloneli «që pastaj formuan bazën për zbritjen e anijes.»

«#sht» fiks k«shtu» konfirmoi Azakisi. «E lam» neve her«n e fundit dhe na sh«rbyen si referim p«r t« rimarr« ngarkes«n me plastik«n.»

«Uauu» thirri Elisa. «Tani dalngadal» po qart«sohet gjith«ska.»

«M« falni p«r pyetjen e trash«» foli Xheku i kthyer nga alieni. «Por n«se do donim t« p«rdornim k«to gj«ra si en«, ja t« themi p«r uj« p«r shembull, do duhet edhe t« shpikim nj« sistem praktik t« hapjes dhe mbylljes. Si mund t« b«hej?»

«E thjesht«. Mjafton t« p«rdoret nj« tjet«r dhe ta b«jm« n« form«n e tap«s.»

«Sa budalla q« jam. Nuk e kisha menduar» foli Xheku duke i dh«n« nj« p«ll«mb« ballit.

«Si i quani k«to vegla simpatike?» pyeti Elisa gjith« kureshtje.

«N« planetin ton« emri i tyre «sht« Shan«» iu p«rgjigj Azakisi nd«rkoh« q« e zhduku p«rs«ri sfer«n dhe e z«vend«soi at« me katrorin e err«t.

«At«her« ky «sht« nj« Shan i vog«l» tha Elisa duke v«n« buz«n n« gaz, nd«rkoh« q«, duke e mbajtur mes gishtave, e kqyrte me v«mendje. «A mund ta provoj un« p«r t« nd«rtuar di«ska?»

«Bah, nuk «sht« aq e thjesht«. Un« ia arrij sepse, p«r programimin e tij n« koh« reale, p«rdor impiantin tim N^COM. K«shtu q«, ose ta instaloj edhe nj« te ty ose p«rdore...» E nd«rpreu dhe u vu t« rr«monte brenda nj« arke t« vog«l n« krah t« panelit. Pas pak sekondash nxori nj« si tip kokore shum« t« ngjashme me at« q« kishin p«rdorur m« p«rpara p«r frym«marrje dhe, duke ia l«n« n« dor«, e mbaroi fjalin« duke th«n« «Kjo.»

«Duhet ta v«n« kok«?» pyeti Elisa me m«dyshje.

«Sigurisht. »

«Nuk «sht« se kjo gj«ja do ma skuq« trurin, ehh?»

Azakisi vuri buz«n n« gaz. Ia kapi duart but«sisht dhe e ndihmoi q« ta poziciononte n« m«nyr«n e duhur.

«Dhe tani?»

«Merre Shanin midis gishtave dhe mendo p«r nj« objekt t« «sfar«do lloji. Mos u merakos p«r p«rmasat. «sht« programuar p«r t« mos u transformuar n« asgj« q« «sht« m« e madhe se nj« met«r kub.»

Elisa mbylli syt« dhe u p«rqendrua. Pas pak sekondash, nj« shandan fantastik me tre krah« dhe n« ngjyr« t« argjendt« u shfaq midis duarve.

«O Zot» u shpreh gjith« habi. ««sht« absurde. «sht« e jasht«zakonshme.» Elisa nuk po mundej t« mbante emocionet. E v«rtiste vazhdimisht objektin mes duarve duke analizuar «do holl«si t« vog«l. ««sht« fiks ashtu si« e kisha imagjinuar. Nuk «sht« e mundur, jam n« «nd«rr.»

Nasiria â## Prita

Dy xhipa tÃ« mÃ«dhenj tÃ« hapur, qÃ« po vinin nga pjesa veriore e qytetit dhe me tre persona nÃ« secilin prej tyre, u ndalÃ«n para semaforit tÃ« kuq nÃ« njÃ« kryqÃ«zim qÃ« me sa dukej ishte i shkretÃ«. PritÃ«n me durim dritÃ«n jeshile dhe pastaj vazhduan ngadalÃ« pÃ«r nja njÃ«zet metra, deri sa arritÃ«n tek hyrja e njÃ« ofiÃ«sine tÃ« vjetÃ«r dhe tÃ« braktisur.

Nga xhipi i parÃ« zbriti njÃ« tip shumëÃ« trupmadh i cili, armatosur me nja dy gÃ«rshÃ«rÃ« tÃ« vjetra, iu afrua me kujdes hyrjes dhe hoqi telin e ndryshkur tÃ« hekurit qÃ« mbante tÃ« mbyllur portÃ«n e madhe. MenjÃ«herÃ« mbrapa tij, njÃ« burrÃ« tjetÃ«r, qÃ« kishte zbritur nga mjeti i dytÃ«, e arriti. U vu edhe ai nÃ« pozicionin e duhur. Duke bashkuar forcat provuan qÃ« ta zhvendosnin panelin e vjetÃ«r qÃ« shÃ«rbente si portÃ« kryesore. Iu desh qÃ« tÃ« lodheshin shumëÃ« derisa, paneli lÃ«vizi me njÃ« kÃ«rcitje tÃ« thatÃ« metalike. Me vendosmÃ«ri, e shtyu anash deri sa hapi tej e tej portÃ«n e hyrjes.

Shoferet e tÃ« dyja mjeteve, qÃ« po prisnin me motorÃ«t tÃ« lÃ«nÃ« nÃ« minimo, njÃ«ri pas tjetrit, duke lÃ«nÃ« pas vetes njÃ« shtÃ«llungÃ« tymi tÃ« zi, u futÃ«n nÃ« ofiÃ«sinÃ«n e vjetÃ«r dhe fikÃ«n mjetet.

Ã«ShkojmÃ«Ã« foli ai qÃ« dukej se ishte shefi, ndÃ«rsa kÃ«rceu poshtÃ« nga xhipi i ndjekur nga tre tÃ« tjerÃ«t. Ata tÃ« dy qÃ« kishin ngelur tek hyrja u rreshtuan nÃ« grup dhe tÃ« gjashtÃ«, tÃ« strukur, u drejtuan pÃ«r nga hyrja kryesore e restorantit.

Ã«Ju tÃ« tre, nga mbrapaÃ« dha urdhÃ«r shefi.

TÃ« gjithÃ« pjestarÃ«t e skuadrÃ«s sÃ« vogÃ«l sulmuese ishin tÃ« pajisur me pushkÃ« AK-47 dhe, nga rripat e nja dy prej tyre, mund tÃ« vÃ«rreshin kÃ«llÃ«fÃ«t tipikÃ« tÃ« lakuar tÃ« thikave arabe Janbiya. Nuk ishin thika shumëÃ« tÃ« mÃ«dha por tehet e mprehura nga tÃ« dyja anÃ«t i bÃ«nin ato padyshim armÃ« tÃ« bardha vrastare.

Pronari i restorantit, i vetÃ«dijshÃ«m qÃ« nga momenti nÃ« moment do tÃ« mbÃ«rrinin shokÃ«t e vet, bÃ«nte vazhdimisht ecejake midis sallonit dhe hyrjes sÃ« mbrapme, nga ku pÃ«rgjonte jashtÃ« pÃ«r tÃ« kontrolluar lÃ«vizje tÃ« mundshme tÃ« dyshimta. Por ky nervozizmi i tij, nuk kaloi pa u vÃ«nÃ« re nga gjenerali i cili, si njÃ« dhelprÃ« e vjetÃ«r, filloi tÃ« nuhaste se diÃ«ska nuk po shkonte pÃ«r sÃ« mbari. Me pretekstin pÃ«r tÃ« marrÃ« shishen e birrÃ«s, iu afrua tipit tÃ« shÃ«ndoshÃ« tek veshi dhe i pÃ«shpÃ«riti Ã«Nuk tÃ« duket se miku jot Ã«shtÃ« pak si shumëÃ« nervoz?Ã«

Ã«Me thÃ«nÃ« tÃ« drejtÃ«n edhe unÃ« po e vija reÃ« ia ktheu trashaluqi, edhe ai nÃ«n zÃ«.

Ã«Prej sa kohÃ«sh e njeh kÃ«tÃ«? Nuk Ã«shtÃ« se po organizon ndonjÃ« surprizÃ« tÃ« kÃ«ndshme?Ã«

Ã«Do thoja qÃ« jo... ka qenÃ« gjithnjÃ« njÃ« tip i rregullt.Ã«

Ã«Do tÃ« jetÃ«Ã« tha gjenerali duke u ngritur shpejt nga karrigia Ã«por unÃ« sâ##ia kam fare besÃ«n. Ikim qÃ« kÃ«tej sa mÃ« shpejt.Ã«

Dy tÃ« tjerÃ«t u panÃ« pÃ«r njÃ« Ã«st me dyshim dhe pastaj u ngritÃ«n dhe ata dhe u drejtuan me shpejtÃ«si nÃ« drejtim tÃ« pronarit.

Ã«Faleminderit pÃ«r gjithÃ«skÃ« tha ai i shÃ«ndoshi Ã«por tani duhet tÃ« shkojmÃ« vÃ«rtetÃ« dhe i futi njÃ« kartÃ«monedhÃ« tjetÃ«r njÃ«qind dollarÃ«she nÃ« xhepin e veÃ«santÃ« tÃ« kÃ«mishÃ«s.

Ã«Por nuk ju kam sjellÃ« as Ã«mbÃ«lsirÃ«nÃ« iu pÃ«rgjigj burri me flokÃ« kaÃ«surrela.

Ã«MÃ« mirÃ«, pasi jam nÃ« dietÃ«Ã« iu pÃ«rgjigj trashaluqi dhe u nis me shpejtÃ«si nÃ« drejtim tÃ« portÃ«s. Pa vjedhurazi nga mbrapa tendÃ«s dhe, duke mos vÃ«nÃ« re asgjÃ« tÃ« pazakontÃ«, ua bÃ«ri me shenjÃ« dy tÃ« tjerÃ«ve qÃ« ta ndiqnin. Nuk kishte kapÃ«rcyer nÃ« kohÃ« prapun, kur me bisht tÃ« syrit, vuri re tre huliganÃ« qÃ« po i vinin nga e djathta.

«Bastard» arriti vetëm të bërtiste para se, ai që ishte më afër prej të treve, me një anglishte shumë të cunguar e kërcënoi që të ndalej. Si përçigigje, nxori nga rripi i mesit një granatë të fuqishme dhe duke u kthyer nga shokët e tij bërtiti «Flashbang!»

Të dy mbyllën menjëherë sytë dhe veshët. Një dritë verbuese, e pasuar nga një shpërthim i fuqishëm, theu qetësinë e natës. Të tre sulmuesit, të kapur në befasi nga lëshimi i trashalugit, ngelën për disa çaste të trullësuar nga shpërthimi dhe verbimi i shkaktuar nga granata që i pengoi të shihnin tre amerikanët të cilët, me një kërcim të denjë për një finale të njëqind metërshit, po ia mbathnin në drejtim të automjetit të tyre.

«Zjarr» bërtiti shefi i agresorëve.

Një breshëri e AK-47 u derdh në drejtim të të ikurve por duke parë që efekti i flashbang nuk ishte zhdukur akoma, fluturoi mbi kokat e tyre.

«Ikni, ikni» bërtiti ai i holli ndërkohë që i përçigigjej zjarrit me Berettën M9 të nxjerrë nga këllëfi.

Trashalugji, ndërkohë që vraponte, kishte arritur të nxirrte telekomandën nga xhepi i xhakës dhe të hapte derën e pasme të makinës. Me një kërcim të shpejtë u hodh si peshk dhe, duke kapur një nga pushkët M-16 që e merrte gjithnjë me vete, ia rrviti gjeneralit. Ai, nga ana tjetër, rroku një mitraloz FN P90 dhe nisi ta zbrazte në drejtim të agresorëve.

«Largohu» i bërtiti të hollit i cili, duke mbajtur kokën ulur, vajti në drejtim të derës nga ana e shoferit. Ndërkohë që dy miqtë e tij hapnin zjarr për ta mbuluar, u fut brenda në makinë. Një breshëri tjetër armësh, që vinte nga prapa shpine, vizatoi një sërë vrimash të rregullta në muret prej llamarine të barakës përpara tij.

Ndërkohë, tre agresorët që kishin kaluar nga mbrapa për funduan tek porta kryesore e restorantit dhe u bashkuan me zjarrin e shokëve. Shënjestra e tyre ishte padyshim më e mirë. Një plumb goditi pasqyrën e vogël të makinës në krahun e djathtë që përfundoi copë e shikë.

«Ta marrë djalli» shfryu tipi i hollë ndërkohë që, duke ulur kokën instiktivisht, po mendohej që të ndizte makinën.

«Hipni gjeneral» bërtiti trashalugji ndërkohë që lëshoi një breshëri tjetër në drejtim të agresorëve.

Me zhdërvjelltësinë e një djaloshi, Kembëlli u hodh në sediljen e mbrapme të momentin kur një plumb po i shikte këmbën e majtë dhe po hynte forcërisht në derën e hapur. Me një lëshim të shpejtë, hoqi sediljen e mbrapme dhe arriti të fuste dorën në portabagazh. Vuri re menjëherë një sërë granatash të rreshtuara brenda një ene polisteroli. Nuk mendoi as edhe një çast, e rrmbeu një dhe, pasi i hoqi fitilin, e flaku në drejtim të agresorëve.

«Granatë» gërthiti dhe u shtri rrafsh në sedile.

Ndërkohë që një breshëri e re e AK-47 thyente dritaren e mbrapme dhe copëtonte fenerin mbrapa të djathtë, bomba e dorës u rrotullua qetë qetë në mes të grupit të agresorëve të cilët, të vetëdijshëm mbi rrezikun e mundshëm, u plasën në tokë duke u bërë rrafsh sa më shumë që të mundeshin. Bomba shpërtheu me një zhurmë shurdhuese dhe një shkëlqim verbues prishi errësirën e natës.

Tipi i shëndoshë, duke përfituar nga lëshimi i beftës e gjeneralit, vrapoi për nga ana e pasagjerit, hipi në makinë dhe, duke qëndruar me një këmbë jashtë, bërtiti «Ik, ik»

I holli shkeli këmbën në gaz dhe makina, me një gërvim të fortë të gomave, gufoi përpara në drejtim të portës së vjetër të barakës së braktisur. Makina e sulur në drejtim të rrugës ushtroi forcë mbi llamarinën e ndryshkur të panelit, që u rrëzua

brenda rëndë rëndë. Makina vazhdoi lëvizjen e saj të shmendur duke shkatërruar gjithësa që haste gjatë rrugës. Vazo të vjetra copa copa, arka druri të prishura, karrige madje dhe dy fenerë të vjetër u thërrmuan dhe u hodhën në ajër, duke ngritur lart një shtëllungë rëre dhe bërë zhënjatje. I holli që ngiste makinën, po përpiqej të shmangte sa më shumë gjëra që të mundej duke përdorur gjithë peshën e trupit për të rrotulluar timonin sa nga e djathta në të majtë por, pavarësisht përpjekjeve të tij, nuk arriti që të evitonte kolonën kryesore prej druri gjysëm të prishur që mbante të gjithë strukturën, duke e prerë direkt. Baraka pati një dridhje, një tronditje, pastaj, sikur një shkëmb i madh ta kishte goditur mbi krahë, u thërrmua vetë me plot kuptimin e fjalës. E gjitha kjo ndodhi pikërisht në momentin kur të tre, pasi kishin rrëzuar edhe murin mbrapa, dolën jashtë nga ofiçina e vjetër, të ndjekur nga gjësimi i fortë dhe një shtëllungë e errët e pamasë. Makina, tashmë pa kontroll, ra plumb mbi një tufë plehrash të lëna buzë rrugë dhe ngeci aty.

«E marrtë drejtë» shfryu gjenerali që shumë herë kishte përplasur kokën mbi krahun e derës. «Po kush të ka marrë ta ngasë shënimin në kartë?»

Si përpiqej, i holli shkeli për rrethë në këmbë në tek pedali i gazit dhe u përpoq të dilte prej grumbullit të plehrave. Disa lecka me ngjyra iu kapën pas rrotave dhe një televizor i vjetër mbeti i ngjitur pas prapakolpit. Iu desh të lëviznin edhe për pak derisa të arrinin më në fund buzë të rrugës. Me një zhurmë të shurdhët makina kapërcëu trotuarin e ulët dhe të tre u gjetën mbi rrugën kryesore në drejtim për nga lindja.

«Po kush drejton ish-in ata?» pyeti trashalugji ndërkohë që po sistemohej në sedilje dhe po përpiqej të mbyllte dritaren.

«Duhet të pyesje mikun të pronarit të restorantit» ia ktheu ftohtë ai i holli.

«Po që se më vë në grykë të zjarrit, do ta bëjë që të kapërdijë të gjitha enët e kuzhinës, bashkë me garuzhët.»

«Ej, kështu rikon të bëjë shënimin im? Duhet ta kishte kuptuar tashmë që kështu nuk i zihet besë asnjëri» dhe ndërkohë që merrte një kthesë në një rrugë të vogël në të djathtë shtoi «Të paktën, arritëm të vëmë diçka në gojë.»

Makina e errët u ndez duke bërë shënimin e natës, por duke lënë pas vetes, një gjurmë të pazakontë prej lëngu të paidentifikuar mirë.

Anija kozmike Theos â## Presidenti

Â«Po ku e merr energjinÂ« pÂ«r tÂ« krijuar njÂ« fushÂ« force kaq tÂ« fuqishme?Â» pyeti koloneli me kureshtje, ndÂ«rkohÂ« qÂ« vÂ«zhgonte me kujdes shandanin e sapokrijuar.

Â«Energjia Â«shtÂ« kudo, nÂ« Â«do vend tÂ« universitÂ» iu pÂ«rgjigj Azakisi. Â«GjithÂ«shtÂ« qÂ« Â«shtÂ« nÂ« pÂ«rbÂ«rje tÂ« saj, Â«shtÂ« bÂ«rÂ« nga materia dhe materia nuk Â«shtÂ« gjÂ« tjetÂ«r veÂ«se njÂ« formÂ« e energjisÂ« dhe anasjelltas. Madje edhe qeniet e gjalla nuk janÂ« gjÂ« tjetÂ«r veÂ«se forma tÂ« thjeshta tÂ« energjisÂ« dhe materies.Â»

Â«Jemi bÂ«rÂ« nga e njÂ«jta substancÂ« si e yjeveÂ» pÂ«shpÂ«riti Elisa e mrekulluar, duke rikujtuar njÂ« citim tÂ« vjetÂ«r tÂ« dikujt, qÂ« nÂ« atÂ« moment nuk i kujtonte as emrin.

Â«Jam dakord me kÂ«tÂ«, por pÂ«r tÂ« arritur qÂ« ta mbajmÂ« nÂ« kÂ«tÂ« mÂ«nyrÂ« duhet kohÂ«Â» ia ktheu koloneli.

Ishte gati tÂ« kÂ«rkonte njÂ« dritÂ« tjetÂ«r kur njÂ« melodi bluz, qÂ« vinte nga celulari i tij, e ndÂ«rpriu.

Â«Po tani kush dreqin do jetÂ«?Â» foli me zÂ« tÂ« lartÂ« ndÂ«rkohÂ« qÂ« lexonte emrin e telefonuesit â##Camp Adder â## Burguâ##.

Â«Koloneli HadsonÂ» foli ftohtÂ« nÂ« mikrofoni.

Â«Kolonel, mÂ« nÂ« fund.Â»

Xheku njohu menjÂ«herÂ« zÂ«rin e trashÂ« tÂ« rreshterit me ngjyrÂ« qÂ« e kishte pasur nÂ« krah nÂ« shumÂ« misione. Â«Rreshter, Â«farÂ« ka?Â»

Â«Ka orÂ« tÂ« tÂ«ra qÂ« po ju kÂ«rkoj. Po ku gjendeshit?Â»

Â«HÂ«m, le tÂ« themi se po â##vÂ«rtitem si njÂ« helikÂ« rrotullueseâ##. SidoqoftÂ«, mÂ« thoni rreshter, Â«sa problemi ka?Â»

Â«Doja vetÂ«m tÂ«ju informoja se kÂ«rkesa juaj pÂ«r transferimin e gjeneralit u zbatua pa problem fare.Â»

Â«KÂ«rkesa pÂ«r transferimin e gjeneralit? Por pÂ«r Â«sa dreqin po flet?Â»

Â«Kam pÂ«rpara meje njÂ« urdhÂ«r me shkrim, tÂ« firmosur nga dora juaj, qÂ« autorizon gjeneralin RiÂ«ard Rajt dhe kolonelin Oliver Moris pÂ«r tÂ« marrÂ« gjeneralin KembÂ«ll me qÂ«llim transferimin e tij nÂ« njÂ« vend top sekret. E verifikova dhe firma Â«shtÂ« tamam e juaja.Â»

Â«Por unÂ« nuk kam autorizuar njÂ« gjÂ« tÂ« tillÂ«Â» koloneli bÂ«ri njÂ« pauzÂ« tÂ« shkurtÂ«r dhe pastaj tha Â«Dhe kÂ«shtu, ku Â«shtÂ« gjenerali tani?Â»

Â«Nuk ia kam fare idenÂ«, zotÂ«ri. E kanÂ« marrÂ« nÂ« ruajtje ushtarakÂ«t pÂ«r tÂ« cilÂ«t po ju flisja.Â»

Â«I mallkuari, ia doli qÂ« tÂ« arratiset.Â» Pastaj pati njÂ« si parandjenjÂ« dhe tha Â«Rreshter, do tÂ« ishit nÂ« gjendje tÂ« mÂ« pÂ«rshkruani tÂ« dy ushtarakÂ«t qÂ« e kanÂ« marrÂ«?Â»

Â«Sigurisht. NjÂ«ri ishte i gjatÂ« dhe i hollÂ« ndÂ«rsa tjetri ishte mÂ« i shkurtÂ«r dhe mbi tÂ« gjitha, i shÂ«ndoshÂ« dhe mbi peshÂ«. Kishin...Â»

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.